

CURTEA DE APEL PLOIESTI
DOSAR PENAL NR. 8627/105/2015
TERMEN : 05.05.2021

ONORATA CURTE DE APEL-DOMNILOR JUDECATORI,

Subsemnatul **MATEI MIHAI**, in calitate de inculpat, *prin aparator ales* **Av. STEFANA ANGHEL** din cadrul Baroului Prahova, telefon 0723536965, e-mail : stefana.anghel@gmail.com, fata de apelul declarat de mine in baza disp. art. 408 alin.(1)-(3) si art. 412 alin.(4) Cod pr. penala, impotriva Sentintei penale nr. 412 alin.(4) Cod pr. penala, cu precizarea ca apelul meu priveste atat Sentinta penala nr. 280/30.10.2020 cat si Incheierea din 23 nov 2020 dar si celelalte Incheieri ale fondului,

formulez alaturat urmatoarele :

MOTIVE DE APEL

1. Nulitatea absoluta a urmaririi penale; nulitatea absoluta a Rechetoriului 259/P/2014 al DNA - Serviciul Teritorial Ploiesti; nulitatea absoluta subsecventa a Sentintei;
2. Solutionarea cauzei de catre un complet nelegal constituit, respectiv cu incalcarea dreptului meu « la o instanta constituita in prealabil prin lege », consacrat de art. 47 alin. 2 din Carta Drepturilor Fundamentale ale UE ».
3. Incalcarea « dreptului la un proces echitabil » - prin incalcarea « dreptului la o decizie motivata » ;
4. Nelegala aplicare a pedepselor accesorii si complementare respectiv, fara judecata, cu incalcarea dispozitiilor legale si a « dreptului meu la un proces echitabil » ;
5. Aplicarea gresita/neaplicarea « principiului legii penale mai favorabile » ;
6. Gresita mea condamnare pentru infractiunea de « instigare la fals in declaratii » prev. de art. 47 rap. la art. 326 Cod penal (autori Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu), *intrucat: a)* fapta nu exista, fiind absorbita de infractiunea de « instigare la art.18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000, modificata ; *b)* fapta nu prezinta elementele de tipicitate din norma de incriminare ;
7. Gresita mea condamnare pentru infractiunea de « instigare la fals in inscrisuri sub semnatura privata » (autor inc. Secu Ovidiu), prin incalcarea principiului « *in dubio pro reo* »
8. Gresita mea condamnare pentru infractiunea de instigare la fapta prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) din Legea 78/2000, modificata, *intrucat : a)* Fapta nu prezinta elementele de tipicitate, lipsindu-i latura obiectiva si latura subiectiva; *b)* Fapta nu exista ;
9. Gresita mea condamnare pentru comiterea infractiunilor de *spalarea banilor si constituirea unui grup infractiional organizat*, intrucat faptele nu exista
10. Gresita individualizare juridiciara a pedepsei

In fapt,

Prin Rechizitoriul Parchetului de pe langa ICCJ-DNA-STL Ploiesti, nr. 259/P/2014, am fost trimis in judecata pentru comiterea urmatoarelor infractiuni:

- a. **instigare la savarsirea infractiunii de prezentare de documente ori declaratii false, inexacte sau incomplete**, care are ca rezultat obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul UE - fapta prev. de art. 47 Cod Penal, rap. la art. 18/1 alin.1 si 3 din legea 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod Penal si art. 5 alin.1 Cod Penal, constand in aceea ca, « in calitate de administrator al MATERO AMA SRL, Poiana Campina, societate beneficiara a finantarii nerambursabile europene, a numit ca manager de proiect pe inculpata Matei Aurelia Liliana, sotia lui, dupa care, pentru implementarea proiectelor « Cresterea eficientei Energetice a Centrului pentru producerea mixturilor asfaltice » in cadrul Programului operational sectorial « Cresterea competitivitatii Economice »-Axa prioritara 4 (...) si a proiectului « Centru pentru producerea betoanelor si mortarelor » in cadrul programului Operational Sectorial « Cresterea Competitivitatii Economice », Axa prioritara nr. 1 (...), in perioada 23.12.2010-08.05.2013, cu intentie, in baza aceleiasi rezolutii infractionale, a determinat-o sa accepte depunerea si folosirea unor documente inexacte si false intocmite de ofertanti, la indemnul acestuia, in scopul crearii unei aparente stari de legalitate a procedurii evaluarii, selectiei de oferte si adjudecarii de catre ofertanti, societati comerciale controlate de inculpat, si obtinerii de la autoritatea contractanta - Ministerul Economiei_OIE (Oragnismul Intermediar pentru Energie) »-pe nedrept de fonduri din Bugetul General al UE in suma de 9.677.326 lei, echivalent a 2.271.672 euro (valoarea eligibila nerambursabila) » (...), (patru acte materiale aferente celor patru cereri de rambursare depuse la autoritatea contractanta); (rechizitoriu, filele 96-97);
- b. **instigare la savarsirea infractiunii de fals in declaratii**, prevazuta de art. 47 Cod Penal, rap. la art. 326 Cod Penal., cu aplicarea art. 35 alin.1 Cod Penal si art.5 alin.1 Cod Penal, constand in aceea ca, «in calitate de administrator al MATERO AMA SRL, (...), i-a instigat pe inculpatii Vladila Catalin si Avram Anghel sa falsifice inscrisuri prin atestarea unor imprejurari necorespunzatoare adevarului, respectiv *declaratiile pe proprie raspundere ale acestora ca nu sunt angajati in practicile prohibite, ca nu sunt membrii ai niciunui grup sau retele de operatori economici si ca nu se afla in situatia conflictului de interese*, care au condus la obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul General al UE in suma de 9.677.326 lei, echivalent a 2.271.672 euro(valoarea eligibila nerambursabila) » (fila 97 rechizitoriu);
- c. **instigare la savarsirea infractiunii de instigare la fals in inscrisuri sub semnatura privata**, prev. de art. 47 Cod penl, rap. la art. 322 Cod Penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod Penal, constand in aceea ca, « "in calitate de administrator al MATERO AMA SRL, (...), i-a instigat pe reprezentantii Powertek Romania sa falsifice inscrisuri sub semnatura privata, respectiv trei oferte aferente proiectului « Centru pentru producerea betoanelor si mortarelor » pretins emise de Powertek Bulgaria prin administratorul Sultana Adrian Nicu, inscrisuri, a caror folosire a condus la obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul general al UE in suma de 9.677.326 lei, echivalent a 2.271.672 euro (valoarea eligibila nerambursabila), (trei acte materiale) ». (rechizitoriu fila 97)
- d. **constituire a unui grup infractional organizat**, prev. de art. 367 alin.1 si 2 Cod Penal, cu aplicarea art. 5 alin.1 Cod Penal, constand in aceea ca, «in calitate de administrator al MATERO AMA SRL Poiana Campina, *de coniventa* cu inculpatii Matei Aurelia Liliana, Vladila Catalin – administrator al SC Maktub SRL Tecuci – ofertant (societate in care inculpata Matei Aurelia Liliana a detinut anterior calitatea de asociat unic si administrator), si cu Anghel Avram, administrator al inculpatei Leasimat SRL, au constituit un grup infractional organizat avand ca finalitate manipularea procedurii de licitatie, in sensul depunerii de diligente in scopul pregatirii ofertelor (prin initierea unor asocieri intre societatile acestora cu producatorii utilajelor sau al sustinerii ferme din partea acestora si implicit al stabilirii pretului de ofertare astfel incat societatile controlate de acestia sa obtina punctajul necesar castigarii selectiei de oferte iar valoarea utilajelor sa fie in mod artificial crescuta ». (rechizitoriu fila 98)

e. spalarea de bani, prev. de

art. 29 alin.1 lit a din legea 656/2002, cu aplicarea art. 35 alin.1

Cod Penal, constand in aceea ca, "in calitate de administrator al MATERO AMA SRL Poiana Campina, in perioada 23.12.2010-08.05.2013, in mod repetat si in baza celeiasi rezolutii infractionale, in scopul insusirii sumelor ilicite obtinute, dupa achitarea contravalorii utilajelor ofertantilor castigatori (inc. Maktub SRL Tecusi si inculpata Leasimat SRL), care la randul lor au procedat la achitarea producatorilor, a disimulat diferenta ramasa, in suma de **4.210.499 lei**, la care se adauga TVA in suma de 2.925.910 lei(**n.n. desi la suma de 4.210.499 lei nu se poate adauga un TVA in suma de 2.925.910 lei!!!**), in vederea ascunderii adevaratei naturi a provenientei, prin incheierea unor contracte comerciale cu aceleasi societati controlate de inculpati, pentru ca in final, in baza imputernicirilor pe conturile societatilor, inculpatul, alaturi de inculpatii Vladila Catalin si Avram Anghel, sa procedeze la ridicarea sumelor de bani in numerar cu justificari aparent legale(...), (41 acte materiale) ».(rechizitoriu fila 98)

toate cu aplicarea art. 38 alin.1 Cod Penal

DEZVOLTAREA MOTIVELOR DE APEL

Motivul nr. 1

Nulitatea absoluta a intregii urmaririi penale ; nulitatea absoluta a rechizitoriului conform art. 281 alin.1 lit b Cod pr. penala ; nulitatea absoluta subsecventa a Sentintei penale nr. 280/2020 a Tribunalului Prahova conform art. 280 alin.2 Cod pr. penala.

Urmarirea penala in prezenta cauza a demarat in cadrul dosarului 465/P/2013 ce s-a aflat pe rolul Parchetului de pe langa Curtea de Apel Ploiesti.

Astfel, prin Ordonanta nr.465/P/2013 din data de 18.11.2013 a Parchetului de pe langa Curtea de Apel Ploiesti, s-a dispus extinderea cercetarilor inceperea urmaririi penale fata de MATERO AMA SRL sub aspectul savrsirii infractiunilor de evaziune fiscala prev. de art. 9 alin.1 lit.c si alin.2 din Legea 241/2005 si complicitatea la spalarea banilor, prev. de art. 26 rap. la art. 29 alin.1 lit.a din legea 656/2002.

Prin rechizitoriul 465/P/2013 emis de Parchetul de pe langa Curtea de Apel Ploiesti s-a dispus printre altele si disjungerea cauzei fata de MATERO AMA SRL pentru aceleasi infractiuni, formandu-se dosarul nr.156/P/2014, pe rolul aceluiasi Parchet.

Prin Ordonanta cu nr. 156/P/2014 din 18.03.2014 a Parchetului de pe langa Curtea de Apel Ploiesti s-a dispus disjungerea cecetarilor fata de MATERO AMA SRL sub aspectul savarsirii infractiunilor de evaziune fiscala prev. de art. 9 alin.1 lit.c si alin.2 din Legea 241/2005 si complicitatea la spalarea banilor, prev. de art. 48 rap. la art. 29 alin.1 lit.a din legea 656/2002, cu aplic art. 35 Cod penal si art. 38 alin.1 Cod penal, noul dosar format primind numarul 186/P/2014.(Vol.I.u.p.filele 28-35)

Prin Ordonanta 186/P/2014 din 27.10.2014 din data de 27.10.2014 a Parchetului de pe langa Curtea de Apel Ploiesti s-a dispus declinarea competentei de solutionare a cauzei cu acelasi numar in favoarea Directiei Nationale Anticoruptie-Serviciul Teritorial Ploiesti, cauza fiind inregistrata la acesta noua unitate de Parchet sub nr. 259/ P/2014.(Vol.I. u.p filele 2-9)

Prin Ordonanta nr.259/P/2014 din 30.12.2014 s-a dispus inceperea urmaririi penale in rem cu privire la savarsirea infractiunii de « folosire sau prezentare de documente sau declaratii false, inexacte sau incomplete, care are ca obiect obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul General al Uniunii Europene »- prev. de art. 18/1 alin.1 si 3 din legea 78/2000.(Vol.I.u.p-filele 20-21)

Ultimele două Ordonanțe (prin care s-a declinat competența în favoarea DNA-Serviciul Teritorial Ploiești și prin care DNA-Serviciul Teritorial Ploiești a început urmărirea penală pentru infracțiunea prev. de art. 18/1 din Legea 78/2000) au fost pronunțate cu încălcarea competenței lor materiale, fiind lovite de nulitate absolută, determinând nulitatea absolută a tuturor actelor subsecvente respectiv întreaga urmărirea penală, rechizitoriul și sentința primei instanțe.

Situația de fapt

Dosarul penal 465/P/2013 a fost inițial înregistrat pe rolul Tribunalului Prahova fiind de competența acestuia, însă a fost preluat de Parchetul superior Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești prin Rezoluție, conform prerogativelor legale ale acestuia (art. 209 alin. 4/1 Cod pr. penală din 1969). Pe toată perioada cât s-a aflat în competența Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, în cauză de față nu a avut loc nicio schimbare de încadrare juridică, conform art. 311 Cod pr. penală, care să atragă necompetența materială a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești în soluționarea cauzei.

Cu toate acestea, prin **Ordonanța 186/P/2014 din data de 27.10.2014** Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, a dispus *declinarea competenței materiale* de soluționare a cauzei în favoarea DNA-Serviciul Teritorial Ploiești, primul organ de Parchet nesocotindu-și propria competență materială, desemnând un organ de urmărirea penală necompetent să continue cercetările în cauză.

Practic, prin Ordonanța de declinare, pronunțată de același procuror care urma să fie desemnat de DNA-Serviciul teritorial Ploiești să continue urmărirea penală și în prezenta cauză, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești a dispus *declinarea cauzei în favoarea unui organ de parchet necompetent material, fara sa fi extins urmărirea penală sau sa fi schimbat încadrarea juridică într-o faptă care atragea necompetența sa materială*, conform art. 311 Cod pr. penală, respectiv doar pe baza faptului că, din conținutul unui *proces-verbal* (Procesul-verbal nr. 5149/20.10.2014, întocmit de inspectorii ANAF la solicitarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești), reieșea că, « *MATERO AMA SRL a beneficiat de contractele de finanțare nr. 43/21M/22.12.2010 și 6EE/06.01.2012* », și că organele fiscale au constatat nedeductibilitatea cheltuielilor generate de cele două contracte, context în care, « *în cauză sunt incidente prev. art. 18/1 din Legea 78/2000, elemente ce exced competenței materiale a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești* » (Ordonanța de declinare a competenței nr. 186/P/2014/27.10.2014, fila 7, Vol. I u.p. filele 2-9). Prin urmare, fără a interveni necompetența sa materială, *doar pe baza unor banuiri ale organului de urmărirea penală*, s-a pronunțat O Ordonanță de declinare a competenței materiale de la un organ de urmărirea penală competent material la unul necompetent material, fără ca persoana în cauză să fi luat la cunoștință și să se fi putut apăra, cum s-ar fi întâmplat în cazul respectării dispozițiilor art. 311 alin. (1)-(3) Cod pr. penală. Astfel, potrivit art. 311 alin. (1) Cod pr. Penală, « *În cazul în care, după începerea urmăririi penale, organul de urmărirea penală constată fapte noi, date cu privire la participarea altor persoane sau împrejurări care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei, dispune extinderea urmăririi penale ori schimbarea încadrării juridice* », procedura obligatorie ce nu poate fi încălcată de procuror. De asemenea, potrivit art. 311 alin. (3) Cod pr. Penală, procurorul are obligația de « *a informa suspectul despre faptele noi cu privire la care s-a dispus extinderea.* », respectându-se astfel dreptul acestuia la o apărare efectivă, inclusiv pe timpul anchetei.

La rândul său, DNA-Serviciul Teritorial Ploiești nu și-a verificat competența materială, deși era obligat, conform art. 58 Cod pr. penală, așa încât, **șirul de încălcări ale competenței materiale, a culminat cu pronunțarea Ordonanței nr. 259/P/2014 din 30.10.2014 prin care DNA-Serviciul Teritorial Ploiești a dispus, deși era necompetent material, începerea urmăririi penale *in rem* pentru infracțiunea prev. de art. 18/1 alin. 1 și 3 din Legea 78/2000, și ulterior instrumentarea întregii cauze de față și emiterea rechizitoriului.** Fiind pronunțată de un organ de urmărirea penală necompetent material, Ordonanța nr. 259/P/2014 din 30.10.2014 începerea urmăririi penale *in rem* este **lovită de nulitate absolută** conform art. 281 alin. lit. b Cod

pr. penala astfel cum a fost interpretata de C.C.R. prin Decizia 302/2017 potrivit careia :
« (...) solutia legislativa cuprinsa in dispozitia art.281 alin.(1) lit.b din Codul de procedura penala care nu reglementeaza in categoria nulitatilor absolute incalcarea dispozitiilor referitoare la competenta materiala si dupa calitatea persoanei a organului de urmarire penala,este neconstititionala ».

Conform art. 281 alin.(3) Cod pr. Penala, "Incalcarea dispozitiilor prevazute in alin.(1) lit.a)-d), poate fi invocata *in orice stare a procesului*", iar potrivit art. 280 alin.(2) Cod pr. Penala, "Actele ideplinite *ulterior actului care a fost declarat nul sunt la randul lor lovite de nulitate* atunci cand exista o *legatura directa* intre acestea si actul declarat nul ", conditie ideplinita in prezenta cauza, intrucat pornind de la Ordonanta nr.259/P/2014 din 30.10.2014 emisa de DNA-Serviciul Teritorial Ploiesti,lovita de nulitate absoluta, s-a dispus continuarea urmaririi penale impotriva noastra IN PERSONAM pentru aceasta si apoi efectuarea tuturor celorlate acte de procedura si de urmarire penala iar in final emiterea rechizitoriului, toate aceste acte procesuale fiind lovite la randul lor de nulitate absoluta, inceperea urmaririi penale IN REM reprezentand debutul intregii activitati de urmarire penala si actul procesual in lipsa caruia niciun act de urmarire penala nu isi poate pastra valabilitatea.In aceeasi situatie se afla si Sentinta penala pronuntata de instanta de fond, care valorifica in mod evident rechizitoriul lovit de nulitate absoluta, astfel incat, in mod subsecvent, potrivit legii, si acesta este lovit de nulitate absoluta.

Ca urmare a acestui fapt, **se impune constatarea nulitatii absolute a tuturor actelor procedurale inclusiv a sentintei si anulara tuturor condamnariilor penale si civile din prezenta cauza.**

Motivul nr. 2

Solutionarea cauzei de catre un complet nelegal constituit, respectiv cu incalcarea dreptului meu « la o instanta alcatuita in prealabil prin lege », consacrat de art.47 alin.2 din Carta Drepturilor Fundamentale ale UE ».

Prezenta cauza, a fost repartizata aleatoriu(in sistem informatic) spre solutionare Completului 11 CPF+EC constituit din judecator Opariuc Virginia, insa ulterior a ajuns la judecatorul care a solutionat cauza, prin Hotararea nr. 5 din 15 februarie 2019 a Colegiului de Conducere a Tribunalului Prahova, **un organ administrativ** care a decis, in baza art.11 alin.(13) din *Regulamentul de Ordine interioara al instantelor*, preluarea incepand cu 18.02.2019 a tuturor cauzelor Completului11 CPF+EC de catre doamna judecator Zamfirescu Anca Corina, urmare transferului fostului sau membru component, la o alta instanta.

Potrivit art. 11 alin.(13) din Regulamentul mentionat, « Prin hotarare a Colegiului de Conducere se poate stabili preluarea cauzelor unui complet daca membrul sau, dupa caz, niciunul din membrii acestuia nu isi mai desfasoara activitatea in cadrul Sectiei ori, dupa caz, al instantei, de catre alti judecatori, dupa caz. In aceasta situatie, vor fi preluate toate cauzele completului respectiv, inclusiv cele suspendate. »

Chiar si fata de aceasta prevedere, sau tocmai raportat la aceasta, modalitatea concreta a preluarii cauzei de catre doamna judecator Corina-Anca Zamfirescu, **este gresita** intrucat imi incalca « dreptul la o instanta judecatoreasca constituita in prealabil prin lege » consacrat de art. 47 para 2 din Carta Drepturilor fundamentale ale UE(in continuarea « Carta »).

Carta reprezinta un instrument juridic care serveste la trasarea limitelor dintre domeniul de aplicare al *Cartei* si cel al Constitutiilor nationale si al Conventiei Europene a Drepturilor Omului, *aceasta devenind, de la 1 decembrie 2009, un izvor de drept primar cu caracter obligatoriu.*

In *Cauza C-357/19* constituita la CJUE *la sesizarea mai multor instante din Romania, Avocatul General Bobek* a sustinut recent in Concluziile sale(cu referire la modalitatea constituirii completelor de 5 judecatori de la ICCJ de catre *Colegiul de conducere* al ICCJ) ca, chiar si in cauze care protejeaza interesele financiare ale UE(cum este si cauza de fata), « *Garantia unei instante instituite « prin lege » urmareste sa evite ca organizarea*

sistemului judiciar sa fie lasata la discutia executivului. Aceasta nu trebuie sa depinda in realitate nici de cea a puterii judecatoresti, chiar daca exista o anumita marja pentru autoorganizare. **Normele aplicabile ar trebui sa fie reglementate de o lege adoptata de o putere legislativa (pct. 135)** si ca, « Expresia instituita de lege »priveste nu doar temeiul juridic al existentei instantei judecatoresti ci si compunerea completului in fiecare cauza »(pct.138).

Ori, *sub un prim aspect*, in cauza de fata normele privind **compunerea completului** care m-a judecat pe mine *nu au fost adoptate de o putere legislativa* ci printr-un Regulament adoptat de Consiliul Superior al Magistraturii (organ fara putere legislativa).

Astfel, printr-o norma edictata de un organa fara putere legislativa, s-a ajuns in fapt la anihilarea dispozitiilor privind repartizarea aleatorie a cauzei mele, hotarata prin lege, neavand importanta ca Regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii se aplica in toate situatiile asemanatoare, in cadrul instantei(Tribunalul Prahova,pe raza Curtii de Apel Ploiesti) sau chiar in toate instantele din tara!

In acest sens, insasi sintagma folosita de Avocatul General al CJUE, **dl Bobek**, in cauza C-357/19, « o anumita marja de autoorganizare » de care ar dispune puterea judecatoreasca in ceea ce priveste organizarea activitatii sale, conduce la concluzia ca, potrivit art. 47 paragraful al doilea al *Cartei*, acest drept al puterii judecatoresti nu se poate situa deasupra principiului consacrat de Carta in art.47 paragraful al doilea, respectiv « *dreptul la o instanta alcatuita in prealabil prin lege* », ceea ce, in ceea ce ne priveste inseamna ca, preluarea globala a cauzelor unui complet(stabilit aleatoriu), de catre un singur judecator stabilit de Colegiul de conducere al instantei, conform unor reguli de autoorganizare ale puterii judecatoresti stabilite de Consiliul Superior al Magistraturii, nu raspunde exigentelor art.47 paragraful al doilea al *Cartei* !

Astfel, tocmai pentru a fi afectat cat mai putin dreptul unei persoane la repartizarea *aleatorie* a cauzelor, in alte situatii , **acelasi Regulament**, prevede « *repartizarea in sistem ciclic*” a cauzelor, (art.104 alin.(3), conform unor reguli bine determinate, care exclud interventia in repartizarea cauzelor in mod preferential, intruziunea Colegiului de Conducere in solutionarea unei cauze de catre un anumit complet fiind mult mai mica, spre deosebire de situatia de fata in care toate cauzele au fost repartizate in mod global, unei singure persoane, stabilita de Colegiul de Conducere al Tribunalului Prahova.

Sub un al doilea aspect, tocmai in considerarea dispozitiilor art.47 alin.2 din *Carta*, preluarea globala a cauzelor Completului 11 CPF+EC de catre domana judecator Zamfirescu Anca Corina, **este gresita** cat timp dispozitiile art. 111 alin.(13) din Regulament nu instituie o regula obligatorie in acest sens ci doar o posibilitate(Colegiul...*poate*), iar pe de alta parte prevad posibilitatea repartizarii cauzelor mai multor judecatori(de ex. in regimul ciclic deja prevazut de acelasi *Regulament*) considerente raportat la care Colegiul de Conducere al Tribunalului Prahova trebuia sa recurga la o alta modalitate de repartizare a cauzelor astfel incat sa nu se ajunga la anihilarea totala a repartizarii aleatorie . De altfel, dupa cum se poate observa, prin aceeași Hotarare a Colegiului de Conducere a Tribunalului Prahova, **cauzele fostului complet 27 F-judecator Zamfirescu Anca Corina**, din cadrul Sectiei a II-a Civila de Contencios Administrativ in care acesta isi desfasurase activitatea pana la preluarea globala a cauzelor Completului 11 CPF+EC din cadrul Sectiei penale, AU FOST REPARTIZATE CICLIC, celorlalte complete de judecata in materie, si nu in sistem global, preferandu-se solutia desfiintarii completului urmata de repartizarea ciclica a dosarelor, in loc de o preluare globala a cauzelor de catre un alt judecator. Astfel, sub pretextul unei necesitati de *autoorganizare a activitatii Sectiei penale* a Tribunalului Prahova, si **fara existenta unor norme de preluare globala a cauzelor unui complet de catre un singur judecator, prevazute printr-o lege**, a avut loc o incalcare a “dreptului meu *fundamental* la o instanta stabilita prin lege”, prevazut de art. 47 alin. 2 din *Carta*, hotarea de condamnare pronuntata de noul judecator (doamna jud. Zamfirescu Anca Corina), investita in acest mod cu cauza mea, fiind lovita de **nulitatea absoluta**.

Prin urmare, se impune desfiintarea cauzei cu trimitere spre rejudecare, pentru a fi judecata de un complet constituit in prealabil prin lege (prin repartizare aleatorie sau ciclica), si a se da astfel eficienta dispozitiilor *Cartei* prevazute de art.47 alin.2 al acestui document international.

Motivul nr. 3

Nulitatea sentintei atrasa de incalcarea « dreptului la un proces echitabil » -prin incalcarea « dreptului meu la o decizie motivata »

« Dreptul la o decizie motivata » isi are sorgintea in dreptul mai larg consacrat de Conventia Europeana a Drepturilor Omului (*Curtea EDO*), care protejeaza un individ impotriva **arbitrariului**.

Astfel, fara a avea obligatia sa motiveze in amanunt fiecare argument/critica, Curtea EDO a consacrat faptul ca, instantele interne *sunt obligate* sa se pronunte asupra cererilor/ argumentelor de care depinde solutionarea fondului cauzei.

In acest sens, in numeroase cazuri **Curtea EDO** a statuat ca **partea litiganta avea dreptul sa primeasca de la instantele interne raspunsuri la argumentele invocate** (Cauza Ruiz contra Spaniei, para 29-30); sau in Cauza Luka contra Romania : « (...)In lipsa unui raspuns, este imposibil sa se stie daca Curtea de apel doar a neglijat acest motiv sau chiar a dorit sa-l respinga si, in aceasta ultima ipoteza, din ce motive. In plus Curtea reaminteste jurisprudenta sa, conform careia o instanta superioara poate in anumite cazuri sa remedieze deficientele procedurii in prima instanta (Kyprianou impotriva Ciprului (GC), nr. 73797/01,pct.134, CEDO 2005-XII) si adauga ca este usor de conceput ca o astfel de instanta sa inlocuiasca decizia viciata cu propria decizie, cu conditia ca aceasta sa respecte garantiile art.6(a se vedea mutadis mutandis Cauza Lorse impotriva Tarilor de Jos (dec.) nr. 44484/98,27 ianuarie 2004 si Cauza K.C.M.impotriva Tarilor de Jos, nr. 21034/92, Decizia Comisiei din 9 ianuarie 1995). Totusi, in circumstantele spetei, ea constata ca, intrucat Curtea de Apel nu a raspuns la motivul reclamantului (...) nu a solutionat in niciun fel problema ridicata de acesta din urma (...) Curtea considera ca reclamantul are dreptul sa sustina ca, din cauza lipsei unui raspuns la motivul sau de recurs(n.n sau de fond), cauza sa nu a fost examinata in mod echitabil »(para 58-61).

In cazul de fata instanta de fond nu a raspuns ABSOLUT DELOC urmatoarelor « argumente »si « teze de aparare » desi de ele depindea solutia pe fondul cauzei pentru toate infractiunile :

- Infractiunea prev. de art. 18/1 alin.1 si 3 din Legea 78/2000 din prezenta cauza, priveste cheltuielile, situatie in care lipseste latura obiectiva a acesteia (care in cazul infractiunii privind cheltuielile, presupune utilizarea sau folosirea efectiva a unor inscrisuri sau declaratii false, inexacte sau incomplete in cadrul procedurilor de accesare efectiva a fondurilor alocate de UE -in cazul nostru chitante, facturi fiscale, contracte, alte documente, inscrisuri sau declaratii privind justificarea cheltuielilor efectuate, depuse in cadrul cererilor de rambursare, pentru justificarea cheltuielilor deja facute, sens in care am invocat Decizia penala 23/A/25 ianuarie 2016 pronuntata de ICCJ).

- „Declaratiile” pretins false date de inculpatii Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu, incriminate in prezenta cauza, nu privesc si nu tind sa justifice cheltuieli efectuate de Maktub SRL, Leasimat SRL, Powertek Bulgaria Ltd. sau Matero Ama SRL, asa incat, modelul normei juridice dat de legiuitor infractiunii prev. de art. 18/1 alin.(1) din legea 78/2000, astfel cum a fost explicat chiar de ICCJ nu corespunde fapte concrete, lipsind elementele de tipicitate ale acesteia (latura obiectiva);

- Achizitia printr-o procedura separata a softului Statiei de preparare a betoanelor si mortarelor era obligatorie conform „Contractului de finantare”, nefiind menita sa-l cointerezeze pe inculpatul Secu Ovidiu in depunerea unei oferte supraevaluate pentru Statia de preparare a betoanelor si mortarelor.

- Continutul faptei mele de „instigare la art.18/1 alin.1 si 3 din legea 78/2000” nu se suprapune faptei autorului (inc. Matei Aurelia), intrucat in timp ce fapta mea de instigare are 4 acte materiale ce constau in „prezentarea celor patru cereri de rambursare”, fapta autorului(inc. Matei Aurelia) are DOAR trei acte materiale, constand in cele trei proceduri de „achizitie publica”.

- Diferentele constand in pretinsele sume incasate pe nedrept de MATERO AMA SRL din fondul UE reprezinta in realitate contravaloarea unor prestatii efective si reale, pe care Maktub SRL si Leasimat SRL le-au efectuat sau la care s-au anagajat in calitate de „furnizori” ai instalatiilor de asfalt si de betoane „la cheie” (ex : amenajarea terenului pentru amplasarea statiilor, turnarea fundatiilor, efectuarea instalatiilor electrice, transportul componentelor statiilor de la producator la locul de amplasare, montarea si punera lor in functiune, garantiile extinse, interventiile in termen scurt , etc.), sau a unor „autocamioane cu termen extins de garantie”, pe care furnizorii componentelor instalatiilor(Powertek Bulgaria si Benninghoven Germania), sau producatorii autocamioanelor NU SI LE-AU ASUMAT, in cazul statiilor ei livrand doar niste COLETE!

- Infractionea de „instigare la fals in declaratii” este absorbita de infractiunea prev. de „art.18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000”(infractiune complexa!), astfel incat fapta separata NU EXISTA(argumente: doctrina(prof Valerian Cioclei) si jurisprudenta (ICCJ –Decizia obligatorie 3/2020, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept in materie penala);

- Faptele din prezenta cauza nu exista, rechizitoriul prezentand doar derularea unor proceduri de „achizitie publica” ce nu au iesit din dispozitiile „Contractelor de Finantare”, „Normelor Interne” (ce fac parte integranta din acestea) si „Ghidului Solicitantului”.

- Probele atesta ca, Matero Ama SRL nu a incalcat niciuna din obligatiile ce ii reveneau din „Contractele de finantare” si nici principiile ce guverneaza procedurile de „achizitie” publica in general, respectiv: nu s-au incalcat regulile privind « publicitatea »; prin asocierea Maktub SRL si Leasimat SRL cu furnizorii instalatiilor si autocamioanelor nicio firma nu a fost obstructionata sa participe la licitatie, cu produse similare ofertei, nicio firma nu a fost respinsa si nici nu a pierdut „selectia de oferte” desi ar fi trebuit sa castige(de altfel la niciuna din licitatiile Matero Ama SRL nu au existat contestatii!); nu au fost incalcate de catre ofertele castigatoare „Caietele de sarcini”; nu au fost prezentate de catre Matero Ama SRL deconturi de cheltuieli false, inexacte sau incomplete in baza carora sa se fi primit pe nedrept fonduri UE; „declaratiile” depuse de beneficiarul MATERO AMA SRL (singurele obligatorii potrivit Normelor Interne din Contractele de finantare!) NU au fost false, incomplete sau inexacte.

- Intrucat „declaratiile” inculpatilor Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu`nu au avut efect direct in obtinerea efectiva a fondurilor europene ci au constituit doar demersuri pentru participarea la licitatii, semnarea si depunerea acestora reprezenta cel mult o neregula.

Aceste teze si argumente ale apararii mele au fost pe larg sustinute in fata instantei si in „Concluziile scrise” cu trimitere concreta la probe, legislatie si jurisprudenta, cu explicatii, alte argumente in sustinere, inclusiv de logica juridica dar si de fapt!

Era firesc ca instanta sa analizeze aceste sustineri si sa raspunda de ce nu sunt intemeiate sustinerile mele, de ce trebuiau respinse de exemplu: teza absorbtiei infractiunii de „fals in declaratii” in infractiunea prev. de „art.18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000”(infractiune complexa); teza potrivit careia sumele pretins incasate in plus de MATERO AMA SRL reprezentau in realitate c-valoarea unor lucrari reale efectuate si platite de Maktub SRL din banii ei (pentru amplasarea, transportul si punerea in functiune a instalatiilor de mixturi asfaltice sau betoane); teza potrivit careia respingerea apararii privind efectuarea si plata acestor lucrari reale de catre Maktub SRL, impunea stabilirea celui care le-a suportat, respectiv: Producatorul? Beneficiarul? Furnizorul utilajului? CINE ANUME LE-A EFECTUAT SI PE BANII CUI? Sau cine a suportat garantia extinsa si termenul de interventie rapida pentru autocamioane daca nu LEASIMAT SRL?; teza ca achizitia separata a

softului Statiei de producere

a betoanelor si mortarelor era obligatorie pentru Matero Ama

SRL fiind prevazuta in „Contractul de finantare”, dar si teza mea ca, declaratiile pretins false date de inculpatii Valdila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu nu erau menite sa contribuie la primirea efectiva a fondurilor din Bugetul UE si prin urmare nu puteau constitui latura obiectiva a infractiunii prev. de art. 18/1 din legea 78/2000.

Cu toate acestea, instanta de fond nu a analizat si nu a raspuns niciuneia, desi toate AVEAU O STRANSA LEGATURA CU FONDUL CAUZEI in cazul fiecarei infractiuni, asa incat, in loc sa constituie *o analiza a apararilor si o judecata a argumentelor pro si contra*, **sentinta reprezinta o adevarata „pledoarie” in favoarea acuzatiilor !**

Pe de alta parte, **motivarea** instantei de fond desi pare „stufoasa” intinzandu-se pe 98 de pagini, este profund deficitara incalcandu-mi si sub alte aspecte, „dreptul la un proces echitabil”, dupa cum urmeaza:

In debutul sentintei, aceasta prezinta doar probele administrate la urmarirea penala si care sustin acuzatiile dar nu aminteste absolut nimic despre probele administrate in fata instantei de catre cei trei judecatori fie in acuzare fie in aparare, si nici nu stabileste care sunt probele ce urmeaza a fi retinute in sustinerea solutiei si care nu, si din ce motive!(Sentinta filele 11-13)

De asemenea, **motivarea se concentreaza exclusiv** pe negarea sutinerilor mele dar si ale celorlalti inculpati, **si imi incalca inca de la debut, prezumtia de nevinovatie**- o alta parte importanta a „dreptului meu la un proces echitabil”.

De asemenea, **motivarea este lipsita de un fir epic care sa se plieze pe structura fireasca a unei hotarari judecatoresti, desi acesta avea posibilitatea sa-si structureze argumentele** pe infractiuni, pe acuzatii, pe elemente de frauda, pe inculpati, oricare din aceste criterii ar fi facut mult mai usor de urmarit rationamentele instantei de fond in dispunerea condamnarii mele, judecatorul fondului preferand insa sa amestece acuzatiile pe proiecte, sa revina obsesiv la unele fara a le epuiza pe celelalte ceea ce face imposibil de inteles orice argument al acestuia.

In plus, **motivarea contine afirmatii ambigue, care nu pot fi verificate si nici combatute, cum ar fi urmatoarele:**„Sustine inculpatul Matei Mihai ca declaratiile de eligibilitate nu erau necesare si au fost depuse la solicitarea specialistului doamana Bucur Ruxandra, ori, acceptand o astfel de recomandare, in aceste conditii se presupune ca inculpatul a avut in vedere recomandarea specialistului ca documentele depuse sa fie conform cu realitatea, intrand in obligatiile sale de a verifica” !),(Sentinta fila 21 alin.2), **fara sa explice de unde rezulta pretinsa mea obligatie** de a verifica corectitudinea acestor declaratii: **din contract? din lege?** si nici de ce se presupune ca specialistul mi-a recomandat ca ele sa fie conforme cu realitatea respectiv, pe baza caror probe face aceste afirmatii, **instanta de fond formuland practic impotriva mea noi acuzatii, ce nu au figurat in rechizitoriu fara sa ofere insa si explicatii si o justificare pentru a atare optiune!**

De asemenea, in justificarea acestor condamnari deosebit de severe, instanta de fond ne ofera **o tehnica originala de redactare a sentintei**, care se rezuma la redarea integrala *in sistem copy-paste*, a declaratiilor inculpatilor si a declaratiilor a catorva martori (desi au fost audiati 21), *continund cu prezentarea de contraargumente* fata de acestea.De exemplu, la filele 17-20 din sentinta este redata integral, *declaratia mea* data in fata primei instante, primul judecator concentrandu-se exclusiv pe respingerea sustinerilor mele(si nu pe analiza lor), astfel: „Desi arata ca nu a negociat in afara procedurii de licitatie(...) acest aspect este dovedit cu documentul identificat(n.n. dar nu spune despre ce document este vorba si nici unde se afla in dosar!), concluzia fiind implicarea acestuia in aceasta asociere anterior procedurii de licitatie”.(Sentinta fila 21 alin.1) zinstanta nu explica insa de unde rezulta o asemenea concluzie? **O asemenea afirmatie trebuia explicata mai ales in conditiile in care specificul acestor achizitii** consta printre altele in *obligatia beneficiarului de a se informa in prealabil, in piata*, cu privire la preturile practicate de diversi comercianti,

pentru a se putea orienta la valoarea cererii de finantare! De asemenea, **sentinta debuteaza cu afirmarea si stabilirea vinovatiei mele DE LA INCEPUTUL** motivarii, fara ca instanta sa fi prezentat si analizat mai intai probele care ar atesta acesta vinovatiei. (Sentinta fila 21 alin.1)

Motivarea contine si contraargumente ale instantei de fond, fata de declaratia mea **care nu pot fi efectiv intelese:** "Se observa ca inculpatul Matei Mihai, face permanent referire la asumarea obligatiilor de catre firmele cu care SC Matero Ama SRL a avut relatii comerciale si au efectuat tranzactii intre conturi cu scopul ascunderii sumelor de bani(...) obligatiile erau asumate de catre Maktub la a doua licitatie(...)Leasimat si-a asumat anumite servicii pe care msh nu si le-a asumat(interusul inculpatului in acest sens urmand a fi analizat mai jos, in conditiile in care inculpata Matei Aurelia Liliana a fost administrator unic al Maktub, ce a fost instrainat catre numita Soare Camelia)". Dupa cum se poate observa, *este imposibil sa inteleg* ce anume contesta primul judecator din declaratia mea prin aceste asertiuni si cu totul IMPROBABIL ca instanta de control judiciar sa poata exercia controlul unui astfel de rationament! (Sentinta fila 20 ulin.ultim).

In mod **identic se desfasoara lucrurile si in privinta celorlalte declaratii**(ale celorlalti inculpati), MAI INTAI REDAREA INTEGRALA IAR APOI „COMBATEREA” LOR CU CONTRAARGUMENTE SPECIFICE ACUZARII ,acest gen de motivare a sentintei demonstrand ca, in realitate in prezenta cauza, primul judecator nu a pornit de la prezumtia nevinovatiei mele pe care ulterior sa o combata prin analiza probelor acuzarii versus probele si argumentele apararii, ci de la concluzia vinovatiei mele certe, inca de la primele pagini ale sentintei, **prima instanta intocmindu-mi practic un al doilea rechizitoriu!** In acest sens fac trimitere la declaratia inculpatului Secu Ovidiu(Sentinta filele 21-22), declaratia inculpatului Avram Anghel(Sentinta, fila 50), declaratia inculpatei Matei Liliana Aurelia(Sentinta, fila 31), etc.

Aceasta maniera de a motiva hotararea de condamnare, reprezinta de fapt o lipsa a motivarii, care ma pune in imposibilitatea sa-mi exercit dreptul la o aparare efectiva.

De asemenea, **in motivare, intr-un mod ambiguu,** instanta de fond a incercat sa induca *ideea unei fraude,* pe care as fi comis-o, fara sa explice si mecanismul concret al acesteia, astfel incat eu sa ma pot si apara, recurgand la diverse metode pentru a sugera totusi ca o astfel de analiza a avut totusi loc. De exemplu, la fila 22 din Sentinta *sunt enumerate documentele pretins false* depuse de Powertek Bulgaria LTD in cadrul procedurii de achizitie privind Centrul de productie a betoanelor si mortarelor(ridicate de la Matero Ama SRL la perchezitia dispusa prin Ordonanta 352 din 04.02.2016 aratandu-se ca pentru aceste *documente* procurorul a dispus efectuarea unui „Raport de constatare criminalistica” (nr. 92059/23.02.2016 intocmit de IPJ Prahova), pentru stabilirea „autorului semnaturii in original aplicata pe fiecare fila peste stampila Powertek ltd. Bulgaria, inclusiv in numele administratorului de drept Sultana Adrian Nicu.”(Sentinta fila 22 alin.penultim), **fiind redata concluzia acestuia :** „*semnaturile in litigiu au fost executate de inculpatul Secu Ovidiu*”.(Sentinta fila 23 alin.penultim) . **In acelasi timp,** instanta precizeaza ca, **in mod contrar,** „*Raportul de expertiza criminalistica*” nr.289/30 oct.2019, efectuat in timpul cercetarii judecatoresti,**arata ca, semnaturile de pe acestea „nu au fost executate de catre martorul Sultana Nicu Adrian si nici de catre numitul Secu Ovidiu!”**

Instanta de fond **nu lamureste in motivare** daca este vorba **despre aceleasi documente** sau nu si nu precizeaza volumul si filele la care se afla fiecare document pretins fals *ceea ce face imposibila verificarea sustinerilor sale* **insa afirma, in mod ambiguu ca,** „o parte din documntele supuse examinarii(fara a spune care anume!?), au acelasi continut cu documentele inaintate ca *materiale de comparatie,* pe care acesta(n.n inculpatul Secu Ovidiu) recunoaste ca le-a semnat: „Astfel, inculpatul arata ca a semnat documentele de la fila 20 la fila 94(...), *acceptand in aceasta modalitate continutul documentelor*(...) Ulterior, acelasi document- *in sensul de a avea continut identic*(...) apare ca fiind semnat de o alta persoana(conform concluziilor raportului)”. (Sentinta fila 24 alin. antepenultim)

Prin aceasta ambiguitate se

incearca decredibilizarea „Raportului de expertiza tehnica criminalistica” intocmit in timpul judecatii, sugerandu-se, *ca nu poti pune baza pe acest Raport de expertiza cat timp documente identice in continut (cele folosite ca inscrisuri de comparatie)* au fost recunoscute de inculpatul Secu Ovidiu ca fiind semnate de el in timp ce, Raportul de expertiza spune despre **documente identice in continut** ca, nu sunt semnate de inculpatul Secu Ovidiu, instanta de fond incercand sa explice in acest mod „preferinta” pentru condamnarea mea pe baza „Raportului de constatare tehnico-stiintifica” efectuat in timpul urmaririi penale si nu pentru **achitarea** care ar fi trebuit sa fie pronuntata ca urmare a „Raportului de expertiza tehnica criminalistica”, efectuat de INEC in timpul judecatii.

Pe langa faptul ca *instanta de fond nu detaliaza care sunt inscrisurile identice in continut, si nu le identifica in dosar*, astfel incat noi sa ne putem apara fie si in apel, recunoasterea de catre inculpatul Secu Ovidiu a semnaturii sale pe inscrisuri *cu continut relativ identic* depuse drept *inscrisuri de comparatie, nu constituie nicidecum un argument in favoarea comiterii de catre acesta a infractiunii de „fals in inscrisuri sub semnatura privata”*, nevand nicio legatura cu **latura obiectiva** a infractiunii din cauza de fata, care priveste pretinsa falsificare de catre inculpatul Secu Ovidiu a **semnaturilor** lui Sultana Adrian Nicu **si nu a continutului** documentelor. De altfel, **instanta de fond nu observa ca**, fiind documente standard ce erau folosite de Powertek in diverse licitatii, continutul acestora era in mod evident aproape identic si nu ca rezultat al vreunei fraude!

O alta grava deficienta a motivarii o reprezinta faptul ca, in sentinta nu exista trimiteri ale instantei de fond, la filele si volumele de urmarire penala sau instanta, pentru diverse documente *invocate in acuzarea mea, uneori nespecificandu-se nici macar emitentul acestora, fapt ce face imposibila verificarea afirmatiilor* primului judecator atat de catre noi inculpatii si cu atat mai mult de instanta de control judiciar.

In acest sens, **instanta de fond recurge in sentinta la formulari de genul:**”Astfel, conform documentatiei de atribuire(fisa de date a achizitiei) intocmita de Beneficiarul Matero Ama SRL in cazul Proiectului Achizitiei Statiei de preparare Betoane si mortare 120mc/H, capitoul IV Procedura”, lipsind volumul si fila din dosarul de urmarire penala (**desi acesta contine 23 de volume de documente**) (Sentinta fila 41 alin.penultim); **sau** :„In contractul de furnizare nr. MP87 din data de 13.04.2011 incheiat intre SC Matero Ama SRL si SC Powertek Bulgaria LTD in capitorul I-Preambul, se arata(...)”, nu se precizeaza volumul si filele unde se afla contractul respectiv! (...)”(Sentinta fila 41 alin.ultim); **sau**:„ In adresa nr.483 din data de 01.07.2011, cu referire la adresa inregistrata sub nr. 128/01.07.2011 si nr.129/01.07.2011, se mentioneaza:”Referitor la procedura de achizitie, Centrul pentru producerea betoanelor si mortarelor, organizata de Matero Ama SRL”- nu se precizeaza emitentul, organul/societatea unde au fost inregistrate, volumul si filele din dosarul de urmarire penala (...)”.(Sentinta fila 42 alin.1),.

Cautand in dosarul de urmarire penala, care contine 23 de volume de documente, am identificat „Adresa nr. 483/01.07.2011”, la care face trimitere instanta de fond, ca fiind emisa de expert Bucur Ruxandra(membru cooptat al Comisiei de licitatie), adresa ce se afla in Vol 10 filele 425-432!

O asemenea maniera de motivare, pe langa faptul ca este neuzuala, creaza grave dificultati in verificarea afirmatiilor/sustinerilor instantei de fond , de catre instanta de control judiciar, **creand premisele unei acceptari automate a sugestiilor privind vinovatia mea.**

Pot afirma astfel ca, **instanta de fond mi-a incalcat grav „dreptul la o solutie motivata”**-ca parte a „dreptul meu la un proces echitabil”, punandu-ma in imposibilitatea sa-mi exercit dreptul la o aparare efectiva, de asemenea, punand in imposibilitate si Onorata Curte de Apel sa exercite **propriul control judiciar** asupra legalitatii si temeiniciei sentintei.

In lipsa oricarei analize de catre instanta de fond a argumentelor si tezelor mele de aparare, in lipsa pozitionarii trimiterilor instantei de fond, fie in dosarul cauzei fie in dosarul de urmarire penala a

documentelor, adreselor,

inscrisurilor invocate in acuzarea mea, tinand cont de confuziile

dar si de faptul ca anumite pasaje din sentinta nu pot fi intelese (fie ca a omis completarea lor, fie provin din alte hotarari), vazand ambiguitatea tezelor acuzarii, lipsa oricaror explicatii la acestea, **singura solutie viabila nu poate fi decat aceea a desfiintarii sentintei cu trimiterea spre rejudecare la instanta de fond**, intrucat Curtea de Apel, nu ar putea ea insasi sa lamureasca pentru prima data toate aceste ambiguitati si nici sa se pronunte, pentru prima data **DIRECT in apel** asupra tezelor mele de aparare neabordate de instanta de fond in hoatararea sa, intrucat mi s-ar incalca „dreptul la dublul grad de jurisdicție in materie penala” consacrat de Protocolul VII aditional la Conventie.

Motivul de apel nr. 4

Nelegala aplicare a pedepselor accesorii si complementare respectiv, fara judecata, cu incalcarea dispozitiilor legale si a dreptului meu la un proces echitabil

Din sentinta lipseste orice judecata privind aplicarea pedepselor accesorii si complementare!

Codul penal, statueaza asupra PEDEPSELOR aplicabile persoanei fizice in Titlul III in sensul ca, acestea se impart in trei tipuri : pedepse principale(art.53-55 Cod penal), pedepse complementare(art.55 si 66 Cod penal) si pedepse accesorii(art.54 si 65 Cod penal).

Incontestabil, cand se ajunge la concluzia vinovatiei unei persoane, toate cele trei tipuri de pedepse pot fi incidente, caz in care ele compun TOATE cadrul condamnării dar si al executării pedepsei.

Pedepsele complementare si accesorii nu se pot aplica automat ci doar in anumite conditii si conform unui mecanism stabilit de legiuitor in Codul penal. In plus, pedepsele complementare sunt supuse examenului individualizării judiciare, indiferent daca aplicarea lor este obligatorie sau facultativa, pedeapsa complementara facultativa constand in “interzicerea exercitarii unor drepturi pe o perioada de la unu la 5 ani”(art.66 alin.(1) Cod penal), putandu-se aplica « *daca pedeapsa principala stabilita este inchisoarea sau amenda si instanta constata ca, fata de natura si gravitatea infractiunii, imprejurarile cauzei si persoana infractorului, acesta pedeapsa este necesara* ».

Judecata era astfel absolut necesara si obligatorie in cazul acestora.

Pe de alta parte, potrivit Codului penal (stabilit de instanta de fond ca lege mai favorabila !), nici pedepsele accesorii nu mai insotesc de drept orice pedeapsa principala ceea ce inseamna ca, si in cazul acestora exista un mecanism de aplicare ce decurge tot dintr-o judecata! Ori, in cazul de fata, aceste aspecte si caracteristici noi ale pedepselor complementare si accesorii nu au fost analizate, aplicarea ambelor pedepse fiind facuta DE DREPT, instanta de fond aplicandu-mi direct in « minuta » hotararii si apoi in « dispozitivul » sentintei asa zisele pedepse complementare si asa zisele pedepse accesorii, pentru fiecare din cele cinci pedepse cu inchisoarea aplicate, toate iesind insa din cadrul legal.

In primul rand, instanta de fond mi-a aplicat doua randuri de pedepse complementare : un rand “In baza art.65 alin(1) rap. la art.66 alin.(1) lit.a,b Cod penal »(cand mi-a interzis exercitarea dreptului de a fi ales in autoritatile publice sau in orice alte functii publice si dreptul de a ocupa o functie care implica exercitiul autoritatii de stat , de la ramanerea definitiva a prezentei sentinte si pana la executarea sau considerarea ca executata a pedepsei principale(pedeapsa urmand a fi executata numai in cazul in care suspendarea sub supraveghere a pedepsei principale va fi anulata sau revocata) si un alt rand, « ”In baza art. 66 alin.(1) lit.a,b Cod penal » cand mi-a interzis aceleasi drepturi o perioada de 3 ani de la ramanerea definitiva a prezentei sentinte”.

Constatand dupa pronuntarea sentintei, ca in dispozitiv s-a referit doar la aplicarea de pedepse complementare, instanta de fond a modificat primele pedepse complementare prin « Incheierea de indreptare materiala din 23 nov.2020 », in sensul ca : "(...)interzice inculpatului ca pedeapsa accesorie", in loc de « interzice inculpatului ca pedeapsa complementara », celelalte prevederi ramand neschimbate, procedura fiind insa una total gresita.

In primul rand ca, in dispozitivul « Incheierii de indreptare materiala din 23 nov.2020 », nu se precizeaza inculpatul vizat de aceasta modificare, asa incat, fiind partea care se executa, instanta de executare nu va sti cui sa o aplice ! In al doilea rand, acceptand ca ar fi fost vorba de o eroare evidenta a instantei de fond, daca am face abstractie de ea, si am accepta ca prin « dispozitivul » sentintei mi-au fost aplicate si pedepse accesorii ar insemna sa conchidem ca, alaturi de pedeapsa rezultanta principala de 6 ani si 11 luni inchisoare, mi s-a aplicat pe toata aceasta durata acesteia si pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevazute de art. 66 lit.a si b Cod penal.

Cu toate acestea din « dispozitivul » sentintei rezulta cu totul altceva !

Astfel, in partea din dispozitiv privind aplicarea pedepselor complementare, ramasa nemodificata prin « Incheierea de indreptare eroare materiala » se prevede ca, interzicerea drepturilor prev. de art. 66 lit.a,b , ca pedeapsa complementara se va aplica pentru o perioada de 3 ani de la ramanerea definitiva a prezentei sentinte, contrar disp.art. 68 alin.(3) Cod penal potrivit carora pedeapsa complementara se aplica dupa executarea pedepsei principale. Prin urmare, instanta de fond mi-a aplicat atat pedepsele complementare cat si pedepsele accesorii de la data ramanerii definitive a sentintei, ceea ce creeaza in mod evident confuzie , fiind dificil sa inteleg in ce consta pana la urma condamnarea mea si cum s-ar derula aceasta in timp?!

Astfel, daca s-ar considera ca nu era necesara o judecata(!?) si ca, instanta de fond a procedat corect aplicand DE DREPT, direct prin dispozitiv pedepsele accesorii si complementare, aplicarea lor (asa cum rezulta din dispozitivul sentintei), este atat de gresita incat este imposibil ca eu sa inteleg cum arata in integralitate pedeapsa ce mi s-a aplicat de instanta de fond ? In plus,cand se refera la pedepsele accesorii instanta de fond precizeaza in aceeasi « Incheiere de indreptare eroare materiala », ca: "executarea acestei pedepse urmeaza sa aiba loc numai in cazul in care suspendarea sub supraveghere a pedepsei principale va fi anulata sau revocata." In absenta oricarei judecati pe acest aspect si in conditiile in care mie mi s-au aplicat doar pedepse cu executarea in regim privativ de libertate, nu inteleg semnificatia acestei ultime dispozitii, respectiv daca este vorba despre o noua eroare a instantei de fond sau despre un mod propriu de intelegere si aplicare a pedepselor complementare si accesorii astfel cum sunt prevazute in actuala reglementare penala?

Nu in ultimul rand, procedura la care a apelat instanta de fond pentru clarificarea situatiei pedepselor (cea prev. de art.278 Cod pr. penala) nu a fost una adecvata si nici legala nefiind vorba despre o eroare materiala evidenta, in sensul acestui text de lege !

Astfel, in lipsa oricarei judecati la fond asupra modului de aplicare a pedepselor complementare sau accesorii nu ai cu ce sa compari pretinsa EROARE ca sa o apreciezi EVIDENTA?

Lecturand « Incheierea de indreptare eroare materiala » din 23 nov.2020 , se observa ca nici instanta de fond nu a putut explica de unde rezulta ca, in sentinta mi-a aplicat atat pedepse « complementare » cat si « pedepse accesorii »? Simplul fapt ca legea prevede posibilitatea aplicarii « pedepselor complementare » si « accesorii » nu era suficient ,pentru a considera ca s-a produs o eroare evidenta, procedura prevazuta de art.278 Cod pr. penala fiind aplicabila doar atunci cand instanta judecand analizeaza si stabileste in considerente ce anume urmeaza sa dispuna iar din eroare in dispozitiv se mentioneaza o suma gresita (de ex la despagubiri) sau un alt text de lege pe care se intemeiaza condamnarea, corect indicat insa in considerente, si nicidecum prin compararea unui text de lege cu « dispozitivul » sentintei, ca in cazul de fata!

Pe de alta parte, cat timp fac parte integranta din pedeapsa, ca element al condamnarii, mentiunile privind « pedepsele complementare » si « accesorii », nu pot fi obiect al modificarii prin Incheieri ulterioare pronuntate in Camera de consiliu, despre care eu nu am fost informat si la care nu am fost citat intrucat s-ar incalca « dreptul la un proces echitabil » prin incalcarea principiului contradictorialitatii ! Nu in ultimul rand, instanta de fond nu a respectat legea nici cand a aplicat procedura prev.de art.278 Cod pr. penala, nefacand nicio mentiune pe sentinta corectata (conform art. 278 alin.(3) cod pr. penala), astfel incat la acest moment exista o neconcordanta intre Incheierea din 23 nov. 2020 si Sentinta propriu-zisa!

Formuland apel si impotriva « Incheierii din 23 nov.2020 », ma prevalez de « dreptul meu la un recurs efectiv in materie penala », consacrat de art.13 din Conventie, superior dispozitiilor interne.

Concluzionand, sustinem ca instanta de fond nu a facut o judecata in ceea ce priveste aplicarea « pedepselor accesorii » si « complementare », situatie in care nici instanta de apel nu poate face un control judiciar al acestora. In consecinta, se impune desfiintarea sentintei cu trimiterea cauzei spre rejudecare, intrucat judecata direct in apel a modului de aplicare a pedepselor complementare si accesorii, mi-ar incalca dreptul la dublul grad de jurisdictie in materie penala, consacrat de Protocolul 7 aditional la Conventie.

Motivul 5 de apel :

Gresita aplicare/ neaplicarea legii penale mai favorabile

Consideratii generale

In plan substantial, reprezinta una din cele mai grave greseli ale sentintei (axata in mod evident pe sustinerea totala si neconditionata a actului de acuzare), intrucat ignora obligatii esentiale ale judecatorului in cazul legilor succesive, respectiv aceea de a le identifica, de a le analiza si a le compara, iar dupa luarea deciziei cu privire la genul de pedeapsa pe care l-ar merita acuzatul in cazul fiecarei legi succesive, de a alege legea aplicabila, respectiv legea penala mai favorabila (mitior lex).

In aceasta privinta, instanta de fond a incalcat dispozitii de referinta ale deciziilor Curtii Constitutionale care au transat modalitatea de aplicare a « principiului legii penale mai favorabile », inclusiv in cazul pluralitatii de infractiuni (concur de infractiuni) in care ne aflam.

Prin Decizia CCR nr. 265/din 6 mai 2014, Curtea Constitutionala citand « Cauza Maktouf si Damjanovic impotriva Bosniei si Hertegovinei », solutionata de CEDO, si statuand asupra aplicarii globale a legii mai favorabile a retinut mecanismul aplicarii acestuia din perspectiva disp. art.7 paragraful din Conventie, retinand : « Pentru identificarea concreta a alegerii penale mai favorabile trebuie avute in vedere o serie de criterii care tind fie la inlaturarea raspunderii penale, ori a consecintelor condamnarii, fie la aplicarea unor pedepse mai mici. Aceste elemente de analiza vizeaza in primul rand conditiile de incriminare, apoi cele de tragere la raspunderea penala si la sfarsit criteriul pedepsei. » (C.C.R – Decizia 265/2014 para 41 si 32)

In aceasta privinta, instanta de fond dovedeste o severa superficialitate, si pare sa nu cunoasca mecanismul aplicarii « principiului legii penale mai favorabile », retinand aplicarea art.5 Cod penal numai pentru doua din infractiunile retinute in sarcina mea (art.47 rap. la art. 18/1 alin.(1) si (3) din Legea 78/2000 si art.367 Cod penal, in timp ce pentru celelalte trei infractiuni (art.47 rap. la art. 326 Cod penal, art.47 rap. la art. 322 Cod penal si art. 29 alin.1 lit.a din Legea 656/2000) , nu aplica art. 5 Cod penal, desi pentru absolut toate infractiunile deduse judecatii au intervenit legi succesive !

« Analiza » instantei de fond cu privire la asa-zisa « aplicare a legii penale mai favorabile » se afla la fila 80 din sentinta si se rezuma la : enumerarea si reproducerea unor texte de lege din VCP si din Codul penal (din care unele sunt identificate evident gresit, ex ; art. 326 VCP -« cersetoria » !), respectiv : art.367 alin.(1) si (2)

Cod penal ; art.323 VCP ;

art.326 Cod penal ; art.326 VCP ; si art.29 lit.a,b,c Cod penal ;

redarea modului concret de aplicare in sentinta al principiului mitior lex, respectiv : « Pe baza criteriului sanctiunilor de drept penal, legea penala mai favorabila va fi identificata cu luarea in considerare a naturii sanctiunilor si a limitelor acestora » in continuare instanta de fond referindu-se exclusiv la diferitele situatii privind limitele pedepselor, fara a lua in considerare niciun alt criteriu de comparatie intre legile succesive, contrar deciziilor CEDO, CCR si ICCJ, susenuntate !(Sentinta fila 80 alin.2)

Desi in sentinta nu intalnim nicio referire la modul concret de aplicare a principiului mitior lex in cazul pretinsei infractiuni-scop a pretinsului « grup infractional organizat », si al infractiunii prevazute de art.18/1 ali. 1 si 3 din legea 78/2000, lasate pe dinafara analizei, in final primul judecator conchid e: "Analizand, instanta apreciaza ca legea penala mai favorabila este noul cod penal."(Sentinta fila 81, alin.ultim)

Situatia aplicarii « legii penale mai favorabile » **pe infractiuni** se prezinta astfel :

Infractiunea de « constituire grup infractional organizat »

In rechizitoriu se sustine ca, « in ceea ce priveste infractiunea de constituire a unui grup infractional organizat, prev. de art.367 alin.(1) si (2) Cod penal, legea mai favorabila este cea prevazuta de actualul Cod penal, fapta fiind pedepsita cu inchisoarea de la 3 la 10 ani »(Rechizitoriu fila 119), nefiind identificata si nici mentionata infractiunea de comparatie asa incat nu se stie cu ce infractiune a comparat procurorul dispozitiile art.367 alin.1 si 2 Cod penal !

In sentinta instanta de fond comite mai multe erori, astfel:

-Instanta fondului nu identifica data comiterii faptei si nici legile succesive aplicabile!

-Instanta de fond se substituie functiei de acuzare, si desi nu retine la incadrarea juridica aplicarea art.5 Cod penal, enunta ea insasi pentru prima data, o infractiune de comparatie, respectiv infractiunea de « Asocierea pentru savarsirea de infractiuni » prev. de art. 323 Cod penal din 1969(legea veche) .

-Instanta de fond nu explica optiunea sa pentru infractiunea prev. de art.323 Cod penal din 1968, ca infractiune de comparatie si nici motivul excluderii comparatiei cu art.7 din Legea 39/2003 (inexistenta conditiilor retinerii infractiunii de « constituire grup infractional organizat » prev. de norma speciala (art. 7 din legea 39/2003) ; intrunirea sau nu a cerintelor art. 2 din legea 39/2003, etc.)

-Exprimarea optiunii pentru art. 323 Cod penal din 1969 nu tine cont de distinctiile dintre art.323 Cod penal din 1969 ca norma generala si infractiunea prevazuta de art. 7 din legea 39/2003, ca norma speciala, stabilite de ICCJ prin Decizia(HP)nr. 12/02 iunie 2014 : «Asadar pentru a distinge intre art.7 din legea 39/2003 si art.323 din Codul penal anterior se impunea a se verifica daca grupul a avut un scop material si daca infractiunea scop era o infractiune grava in acceptiunea art.2 lit.b) din Legea nr.39/2003. Daca aceste conditii nu erau indeplinite cumulativ, pluralitatea constituita trebuia retinuta sub forma infractiunii prev. de art. 323 din Codul penal anterior(...).(ICCJ, Decizia(HP)12/2014,pct II. « Art.7 alin.(1) din Legea nr.39/2003 »)

-Alegerea infractiunii de comparatie este astfel arbitrara si nemotivata, dar si contrara cerintelor instantei supreme fiind imposibil a se determina daca examenul aplicarii legii penale mai favorabile este unul corect sau nu.

Infractiunea prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) din Legea 78/2000

-Nu este nominalizata la fila 80 din sentinta printre infractiunile carora urmeaza sa le fie aplicata legea penala mai favorabila. Cu toate acestea la incadrarea juridica a faptei din dispozitiv se retin dispozitiile art.5 Cod penal. (Sentinta- dispozitiv fila 88)

- Textul incriminarii, retinut

de instanta de fond si in baza caruia am fost condamnat este urmatorul : « (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declaratii false, inexacte sau incomplete, daca fapta are ca rezultat obtinerea pe nedrept sau retinerea pe nedrept de fonduri ori active din Bugetul Uniunii Europene(...) se pedepseste cu inchisoarea de la 2 la 7 ani si interzicerea exercitarii unor drepturi.(3) Daca faptele prevazute la alin. (1) si (2) au produs consecinte deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majoreaza cu jumatate. »(Sentinta fila 71)

-Explicand modul de interpretare al incriminarii redate, instanta de fond afirma ca, « infractiunea prevazuta de art.18/1 din legea 78/2000 se comite sub aspectul laturii subiective doar cu intentie(...). »(Sentinta fila 72), care potrivit Codului penal (art.16), este de doua feluri : intentie DIRECTA (cand faptuitorul prevede rezultatul faptei sale, urmarind producerea lui prin savarsirea faptei sale) si intentie INDIRECTA (cand faptuitorul prevede rezultatul faptei sale dar nu-l accepta , socotind fara temei ca el nu se va produce).

-De la data comiterii faptei si pana la momentul condamnarii, in ceea ce priveste infractiunea prev. de art.18/1 alin.(1) si (3) au existat 3 incriminari succesive(legea 78/2000, Codul Penal si Legea 63/2019, fapt neanalizat si nerelevat in sentinta de judecatorul fondului.

-Din comparatia celor trei legi suscesive rezulta ca legea mai favorabila este Legea 63/2019 care mentinand aceeasi pedeapsa ca cea din Codul penal modifica conditiile de incriminare facandu-le mai restrictive, fapta fiind astfel mai greu de retinut in sarcina unei persoane.

-Ignorand succesiunea incriminarilor, fara sa retina macar aplicarea art.5 cod penal, instanta de fond procedeaza la condamnarea mea pentru infractiunea prev. de art.18/1 alin.(1) si (3) Cod penal, redand vechea incriminare(cea din Legea 78//2000 mentinuta si dupa intrarea in vigoare a Codului penal) si pedeapsa din Legea 63/2019 (aceeasi ca si in Codul penal, context in care se poate aprecia fie ca, instanta de fond este de parere ca infractiunilor prevazute in legile speciale nu li se aplica art.5 Cod penal, fie nu a avut cunostinta de modificarea art.18/1 alin.(1) si (3) prin legea 78/2019 si a aplicat ca lege noua, Codul penal care prevedea pedepse mai reduse decat Legea 78/2000, rezultatul fiind insa unul extrem de defectuos, intr-un examen care tine cont de toate legile succesive rezultand ca, instanta de fond a combinat incriminarea din Legea 78/2000 si Codul penal cu pedeapsa prevazuta de Legea 63/2019, creand o LEX TERTIA, contrar Deciziei C.C.R nr. 265/2014 care obliga la aplicarea globala a legii penale mai favorabile.

-In mod firesc, instanta de fond ar fi trebuit sa constate ca legea mai favorabila este Legea 63/2019, intrucat aceasta a modificat conditiile de incriminare, astfel : « Folosirea sau prezentarea cu rea-credinta (n.n.similara intentiei directe) de documente ori declaratii false, inexacte sau incomplete, daca fapta are ca rezultat obtinerea pe nedrept sau retinerea pe nedrept de fonduri ori active din Bugetul Uniunii Europene(...) se pedepseste cu inchisoarea de la 2 la 7 ani si interzicerea exercitarii unor drepturi.(3) Daca faptele prevazute la alin. (1) si (2) au produs consecinte deosebit de grave , limitele speciale ale pedepsei se majoreaza cu jumatate », comiterea faptei cu intentie indirecta fiind dezincriminata !

Infraactiunile de « instigare la fals in declaratii » si « fals in inscrisuri sub semnatura privata »

-La incadrarea juridica a acestora judecatorul fondului nu retine aplicarea dispozitiilor art. 5 Cod penal.(sentinta-dispozitiv fila 89)

-Judecatorul fondului nu a stabilit pentru niciuna din cele doua fapte data comiterii (momentul efectiv al « falsului in declaratii ») care poate coincide cu diferite etape ale procedurii, cum ar fi : momentul depunerii declaratiilor in procedurile de achizitie odata cu ofertele ; momentul primirii fondurilor de catre beneficiarul Matero Ama SRL ; momentul incasarii efective a fondurilor de catre fiecare din societatile administrate de coinculpatii Valdila Catlin, Avram Anghel si Secu Ovidiu, etc.. Stabilirea datei comiterii faptei era foarte importanta pentru a se putea calcula termenul de prescriptie speciala al faptelor(care in vechea lege (art.124 Cod penal din 1969 in redactarea decembrie 2011) era de doar 7,6 ani Astfel, daca in cazul achizitiei « Statiei

de preparare betoane si mortare » castigata de Maktub SRL(administrata de inculpatul Vladila Catalin), procedura in cadrul careia aceasta depusese si declaratiile incriminate, s-ar fi considerata ca data savrsirii faptei coincide cu data primirii de catre Maktub SRL a fondurilor europene de la beneficiarul Matero Ama SRL(respectiv 27.12.2011-termenul de prescriptie al faptei, calculat potrivit Codului penal din 1969 valabil la acea data s-ar fi implinit la data de 27 iunie 2019, element care ar fi trebuit luat in calcul la stabilirea legii penale mai favorabile.

-Nici in cazul infractiunii de instigare la « fals in inscrisuri sub semnatura privata » nu se stabileste in mod concret data comiterii faptei, noi intampinand aceleasi dificultati in analiza rationamentelor instantei fondului si aceeasi imposibilitate de a stabili daca termenul de prescriptie al raspunderii penale pentru acesta fapta s-a implinit sau nu, atat conform Codului Penal din 1969 cat si Codului Penal.

Infractiunea de spalarea banilor

-Nu este mentionata la fila 80 din sentinta, printre celelalte infractiuni, in sectiunea « aplicarea legii penale mai favorabile » si prin urmare nu este analizata de instanta de fond sub acest aspect.

-Nu sunt evocate incriminarile succesive in ceea ce priveste fapta de « spalarea banilor », astfel incat nu cunoastem nici formele succesive ale infractiunii avute in vedere de primul judecator in alegerea legii mai favorabile.

-Nu se ofera nicio explicatie pentru condamnarea mea, « In baza art. 29 alin.(1) lit.a din legea 656/2002 » insotita de precizarea:(“actual art. 49 alin.1 lit.a din Legea nr.129/2019”) ! Aceasta formulare produce confuzie in conditiile in care cele doua texte reprezinta incriminari succesive ale infractiunii de “spalarea banilor”, adoptate prin doua legi succesive, Legea 652/2002 si Legea nr.129/2019, insa cu toate acestea nu sunt nici analizate si nici comparate in vederea stabilirii legii penale mai favorabile desi sunt diferite! Astfel, in ceea ce priveste conditiile impuse de legiuitor pentru a proba si demonstra existenta faptei, in varianta art. 29 alin.(4) din Legea 656.2002 aplicabila pana la 01 februarie 2014, acesta prevedea: « Cunoasterea, intentia sau scopul, ca elemente ale faptelor prevazute la alin.(1) poate fi dedusa din circumstantele faptice obiective », in varianta dupa modificarea Legii 656/2002(dupa intrarea in vigoare a Codului penal)”Cunoasterea provenientei bunurilor sau scopul urmarit poate fi dedusa din circumstantele faptice obiective”, iar in varianta art. 49 alin.(4) din legea 129/2019 ” Cunoasterea provenientei bunurilor sau scopul urmarit TREBUIE stabilita/stabilit din circumstante faptice obiective”. Ori instanta de fond nu a evocat si nu a analizat aceste diferente, nu a stabilit situatia mea concreta in functie de fiecare din cele 3 incriminari si prin urmare nici legea mai favorabila, raportat la aceste aspecte !

-O asemenea superficialitate face imposibil pentru noi sa intelegem pana la urma in baza carei legi am fost condamnati si dupa ce incriminare instanta de control judiciar insasi va analiza probatoriul administrat in cauza ?

-De altfel, la incadrarea juridica a faptei nici macar nu se retine aplicarea art.5 Cod penal , astfel incat, avand si exemplul infractiunii prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) putem afirma ca instanta de fond a exclus faptele prevazute in legile speciale de la examenul aplicarii legii penale mai favorabile!

Motivul nr.6

Gresita mea condamnare pentru infractiunea de « instigare la fals in declaratii » prev. de art. 47 rap. la art. 326 Cod penal cu aplic art. 5 cod penal,(autori inculpatii Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu), intrucat :a) fapta nu exista, fiind absorbita de infractiunea de « instigare la art.18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000, modificata ;b) fapta nu prezinta elementele de tipicitate din norma de incriminare

Conform art. 326 alin.(1) Cod penal, constituie infractiunea de « Fals in declaratii » : « Declararea necorespunzatoare adevarului, facuta unei persoane dintre cele prevazute in art.175 sau unei unitati in care aceasta isi desfasoara activitatea, in vederea producerii unei consecinte juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci cand potrivit legii ori imprejurarilor, declaratia facuta serveste la producerea acestei consecinte”.

Art. 18/1 din Legea 78/2000, incrimineaza fapta constand in : « prezentarea sau folosirea cu rea-credinta de documente ori declaratii false, inexacte sau incomplete, daca fapta are ca rezultat obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de acesta ori in numele ei ».

Art. 35 alin.(2) Cod penal : « Infractiunea este complexa cand in continutul sau intra, ca element constitutiv sau ca element circumstantial agravant, o actiune sau o inactiune care constituie prin ea insasi o fapta prevazuta de legea penala ».

Examinarea chiar sumara a infractiunii din legea speciala(art.18/1 din legea 78/2000), demonstreaza ca **aceasta este o infractiune complexa-varianta tip**(forma a unitatii legale de infractiune), care *absoarbe* in continutul ei toate elementele infractiunii de « fals in declaratii », *absorbtiia acesteia avand astfel un caracter necesar*, in sensul ca infractiunea **absorbanta**(art.18/1 din legea 78/2000) *nu poate fi comisa in lipsa infractiunii absorbite* (« fals in declaratii » prev. de art. 326 Cod penal), cat timp folosirea in scrisurilor falsificate in fata autoritatii contractante(art.18/1 din legea 78/2000), presupune declararea necorespunzatoare a adevarului in fata unei autoritati (art.326 Cod penal).

Analizand *in abstracto* necesitatea absorbtiei infractiunii de « fals in declaratii » de catre infractiunea absorbanta din legea speciala (art.18/1 din Legea 78/2000), din modul cum infractiunea este descrisa in norma de incriminare(« prezentarea sau folosirea cu rea-credinta de documente ori declaratii false, inexacte sau incomplete !), se observa ca, niciodata nu este posibila retinerea infractiunii din legea speciala (art.18/1 din Legea 78/2000) daca nu a fost savarsita si infractiunea absorbita.

Caracterul « **complex** » al infractiunii prev. de art. 18/1 din legea 78/2000, a fost explicat de doctrina dar si de jurisprudenta, prin aceea ca, « fiind nevoit sa adapteze legislatia penala nationala in functie de diferite conventii sau tratate internationale(...) legiuitorul roman a facut o transpunere efectiva(copiere) a normelor externe, chiar daca acestea se suprapuneau normelor déjà existente in dreptul intern(...) Asa s-a intamplat si in cazul infractiunii prevazuta de art.18/1 din legea 78/2000, care a preluat, la vremea respectiva, primele doua variante de frauda in materie de cheltuieli prevazute de art. 1 lit.a) din Conventia privind protejarea intereselor finaciare ale Comunitatilor Europene din 26 iulie 1995 (...) Este atat cazul infractiunii de « inselaciune », in raport cu care instanta suprema a admis(...), teza conform careia aceasta nu poate fi retinuta in concurs cu norma speciala(art.18/1 din Legea 78/2000), **cat si al infractiunilor de « uz de fals » si « fals in declaratii »**, fata de care doctrina si jurisprudenta *au admis unanim neconditionat teza absorbtiei in infractiunea prevazuta in legea speciala* ».(prof. dr.Valerian Cioclei-opinie transmisa ICCJ –Decizia (HP) nr.3/20 ianuarie 2020 , pct.V).

Jurisprudenta ICCJ : «(...) din perspectiva continutului sau constitutiv, infractiunea prev. de art.18/1 din legea 78/2000 implica in esenta o inducere in eroare a autoritatii contractante, prin folosirea unor in scrisuri inexacte sau false, reprezentand prin urmare o forma speciala de frauda regasita in domeniul accesarii fondurilor comunitare, ce nu ar putea fi retinuta simultan cu incriminarea generala prevazuta de art. 215 din Codul penal din 1969. »(D.I.L nr.4/04.04.2016, pct.39)

Jurisprudenta ICCJ : »Pentru analiza chestiunii de drept ce face obiectul sesizarii prezinta relevanta numai infractiunea complexa forma tip, deoarece activitatea de folosire a unor in scrisuri falsificate, daca are ca rezultat obtinerea pe nedrept a unor fonduri europene, include ca element constitutiv o actiune ce constituie

prin ea insasi o alta infractiune din categoria falsurilor(uz de fals sau fals in declaratii »)si se circumscrie , prin urmare acestei forme a unitatii legale de infractiune. »(Decizia (HP) 3/20 ian.2020.

Jurisprudenta ICCJ : « Fiind o infractiune complexa in al carei continut intra, ca element constitutiv, actiuni care constituie, prin ele insele, fapte de « uz de fals » ori « fals in declaratii », rezulta ca infractiunea prevazuta de art. 18/1 din legea speciala absoarbe faptele prevazute de art.291 si art.292 Cod penal din 1969(...) » (ICCJ, Decizia 389/A29 oct.2015)

Prin urmare, insasi ICCJ prin decizii obligatorii sau de speta, a statuat in mod constant asupra absorbtiei infractiunii de « fals in declaratii » in infractiunea prev. de art.18/1 din legea 78/2000, asa incat in mod gresit, instanta de fond m-a condamnat atat pentru infractiunea prevazuta in legea speciala(art.18/1 din legea 78/2000) cat si pentru infractiunea de drept comun(fals in declaratii).

Neanalizand acest aspect al apararii mele, instanta de fond m-a condamnat de fapt de doua ori pentru pretinsa declarare necorespunzatoare a adevarului in fata autoritatii contractante cu scopul obtinerii unor fonduri europene, contrar principiului ne bis in idem.

b) Fapta nu prezinta « elementele de tipicitate » din norma de incriminare

Faptele mele concrete, incadrate IN DREPT de prima instanta ca « instigare la fals in declaratii »(art.47 rap. la art. 326 Cod penal), care ar fi constat in instigarea inculpatilor « Vladila Catalin si Avram Anghel sa falsifice inregistrari prin atestarea unor imprejurari necorespunzatoare adevarului, respectiv, declaratiile pe proprie raspundere ale acestora ca nu sunt angajati in practicile prohibite, ca nu sunt membrii ai niciunui grup sau retele de operatori economici si ca nu se afla in situatia conflictului de interese care au condus la obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul general al Uniunii Europene, in suma de 9.677.326 lei, echivalentul a 2.271.672 euro (valoarea eligibila nerambursabila) », nu se suprapun perfect normei de incriminare (art.326 Cod penal) care impune conditia ca, declaratiile facute « sa serveasca la producerea acelei consecinte juridice(primirea efectiva a fondurilor europene »).(Sentinta fila 74 alin.ultim)

Declaratiile vizate de art 326 Cod penal, trebuie sa constea in « declararea necorespunzatoare a adevarului in vederea producerii unei consecinte juridice (in cazul nostru incasarea sumei de 9.677.326 lei, echivalentul a 2.271.672 euro, din Bugetul UE, cu conditia ca ele sa serveasca la producerea acelei consecinte juridice.

Potrivit jurisprudentei, **latura obiectiva** a infractiunii prev. de art. 18/1 alin.1 si 3 din Legea *presupune* utilizarea sau folosirea *efectiva* a unor inregistrari sau declaratii false, inexacte sau incomplete in cadrul procedurilor de accesare **efectiva** a fondurilor alocate de UE(in cazul nostru chitante, facturi fiscale, contracte, alte documente, inregistrari sau declaratii privind justificarea cheltuielilor efectuate depuse in cadrul cererilor de rambursare(ICCJ- Decizia penala 23/A/25 ianuarie 2016)

Ori, declaratiile antereferte, identificate de primul judecator, au fost date de coaculpatii Vladila Catalin, Anghel Avram si Secu Ovidiu, pretins instigati de mine, *pentru a accede in procedurile de achizitie publica si nicidecum pentru primirea efectiva pe nedrept a sumei de 9.677.326 lei*, reprezentand fonduri din Bugetul Uniunii Europene.

Insasi instanta de fond sustine ca acestea faceau parte din categoria « **documentelor de calificare** » pentru primirea in *procedura de achizitie*, enumerate in capitolul V din fisa de date, « iar neprezentarea oricarui document de calificare atragea declararea ofertei ca neconforma si respingerea ofertantului din procedura de atribuire », instanta de fond subliniind : « o prima cerinta pentru operatorii economici participantii la procedura era sa nu se incadareze in situatiile prevazute la art.180 din OUG nr.34/2006(...) iar ca mod de dovedire se indica atasarea *declaratiei de eligibilitate* completata, respectiv formularul 12A. O alta cerinta obligatorie pentru participantii la procedura era ca acestia sa nu se incadreze in situatiile prevazute de

iar ca mod de dovedire se indica atasarea *declaratiei privind neancadrarea in aceste situatii(...)* », etc, concluzia fiind aceea ca, « prin completarea acestor formulare se declara pe proprie raspundere ca cerintele dispozitiilor legale sunt indeplinite ». (Sentinta fila 40 alin.ultim si fila 41 alin.1-5)

In aceste conditii, *a pune semnul egal intre scopul acestor declaratii*(la falsificarea carora i-as fi instigat pe coinculpatii Vladila Catalin si Avram Anghel) *identificat de prima instanta si scopul prevazut de norma de incriminare* a infractiunii de « fals in declaratii » (obtinerea efectiva a unei anumite consecinte juridice -in cazul nostru obtinerea pe nedrept a fondurilor din Bugetul UE) **ar insemna o interpretare gresita a legii**, adica exact ceea ce a facut si instanta fondului, care din aceasta perspectiva a pronuntat in mod gresit condamnarea mea pentru aceasta fapta.

De asemenea, aceleasi *declaratii* la care i-as fi instigat pe inculpatii Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu, sunt interpretate de instanta de fond ca dovezi ale **fraudei** din prezenta cauza, in aceasta privinta retinandu-se : «Inculpatul Avram Anghel a depus la dosarul de participare al inculpatei Leasimat SRL Campina-*declaratia de integritate*, in care a declarat pe propria raspundere ca nici noi, nici unul dintre directorii angajati sau agentii care actioneaza in numele nostru(...) nu este angajat in niciuna din practicile prohibite in legatura cu procedura de atribuire a contractului ». (Sentinta fila 54)

Practicile prohibite sunt considerate **frauda** , iar acestea ar consta potrivit primei instante intr-o « *declaratie mincinoasa sau un act de acoperire cu intentia de a influenta procedura de atribuire sau executie a unui contract in detrimentul beneficiarului sau este destinat sa stabileasca pretul de ofertare la un nivel necompetitiv si care include intelegeri inainte sau dupa depunerea ofertei intre ofertanti sau intre un ofertant si un reprezentant al beneficiarului, in acelasi scop* », ca element de fraudare al « *declaratiei de integritate* » a inculpatului Avram Anghel fiind invocat faptul ca, fiica sa Goia Andana lucra in cadrul Matero Ama SR L, iar societatea administrata de el, Maktub SRL se afla in relatii comerciale cu Matero Ama SRL.(Sentinta fila 54)

In acelasi sens sunt evocate si celelalte *declaratii* ale inculpatului Avram Anghel (« *declaratia privind calitatea de participant la procedura* » si « *declaratia privind conflictul de interese* »), dar si aceleasi *declaratii*, date tot la pretinsa mea instigare, de inculpatul Vladila Catalin.(Sentinta filele 54-56)

Pe langa faptul ca, explicatiile date de instanta de fond in continuare nu demonstreaza existenta fraudei, asa cum a definit-o chiar instanta,(**intrucat nu evoca nicio manopera concreta** prin care Maktub, Leasimat sau Powertek Bulgaria Ltd, sau administratorii acestora sa fi falsificat acele *declaratii*, pentru a influenta procedura de atribuire sau executie a contractelor in detrimentul beneficiarului (Matero Ama SRL), pentru a stabili pretul de ofertare la un nivel necompetitiv, sau pentru a incheia intelegeri inainte sau dupa depunerea ofertei intre ofertanti sau intre un ofertant si un reprezentant al beneficiarului, in acelasi scop), *declaratiiile identificate de instanta de fond ca latura obiectiva* a infractiunii prev. de art. 18/1 din legea 78/2000, **nu intrunesc cerintele normei de incriminare** astfel cum aceasta a fost explicata in jurisprudenta ICCJ, intrucat ele nu au servit la incasarea efectiva a fondurilor din Bugetul UE.

Astfel, in deciziile pronuntate cu privire la aceasta infractiune, ICCJ a constatat ca, declaratiile, documentele, inscrisurile false, inexacte, incomplete, care compun **latura obiectiva** a infractiunii prev. de art. 18/1 din Legea 78/2000 sunt cele atasate « cererilor de rambursare », intrucat *numai acestea contribuie si determina primirea efectiva a fondurilor din Bugetul UE*(ICCJ, Decizia penala nr. 23/A/25 ian.2016).

Ori, asa cum rezulta inclusiv din rechizitoriu, *declaratiiile* « de integritate », « de eligibilitate », declaratiile privind calitatea « de participant la procedura » si « de conflict de interese », date de fiecare din inculpatii Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu, au fost depuse **odata cu ofertele** Leasimat SRL, Maktub SRL si Powertek Bulgaria Ltd , insotind scrisoarea de inaintare a acestora, cand nici nu se punea problema primirii fondurilor.(Rechizitoriu fila 12).

In consecinta urmeaza sa constatati ca nici instigarea inculpatilor Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu la falsificarea *declaratii*lor mentionate, nu se pliaza pe norma de incriminare lipsindu-i elementele de tipicitate, **nefiind prevazuta de legea penala.**

Motivul 7

Condamnarea mea pentru infractiunea art.47 rap la art.322 C.p. cu incalcarea principiului "in dubio pro reo"

Semnaturile de pe inscrisurile sub semnatura privata pretins falsificate de inculpatul Secu Ovidiu la instigarea mea, sunt enumerate la fila 23 din sentinta, prima instanta retinand ca au fost depuse de Powerk Bulgaria Ltd in cadrul procedurii (nu se precizeaza care !) fiind analizate in cadrul « Raportului de constatare tehnico-stiintifice criminalistica nr. 92059/23.02.2016 », in timpul urmaririi penale (care a concluzionat ca inscrisurile evocate sunt semnate de inculpatul Secu Ovidiu), precum si in cadrul « Raportului de expertiza tehnico-stiintifica criminalistica » nr. 289/30 oct. 2019, in timpul judecatii in fond (care a concluzionat ca inscrisurile respective nu au fost semnate nici de inculpatul Secu Ovidiu si nici de martorul Sultana Nicu Adrian).

Chiar si fara o lua in calcul superioritatea evidenta a unui "Raport de expertiza tehnico-stiintifica" in comparatie cu un "Raport de constatarea tehnico-stiintifica", unanim recunoscuta in doctrina si jurisprudenta, contrarietatea evidenta a concluziilor acestora inducea un puternic dubiu cu privire la existenta infractiunii de « fals in inscrisuri sub semnatura privata » retinuta in sarcina inculpatului Secu Ovidiu, fapt ce se resfrange in mod evident si asupra pretinsei mele instigari la aceeasi fapta, nevinovatie aflata sub semnul principiului « in dubio pro reo ».

In mod surprinzator, instanta de fond nu a aplicat acest principiu desi nu a dispus de alte probe (in afara celor doua rapoarte) care sa demonstreze fara niciun dubiu si dincolo de orice indoiala rezonabila ca semnaturile de pe inscrisurile enumerate de instanta de fond la fila 23 din sentinta apartin inculpatului Secu Ovidiu !

Mai mult, ca si in cazul contraargumentarii declaratiilor inculpatilor, instanta de fond a incearcat sa identifice ea insasi argumente in favoarea « raportului de constatare tehnico-stiintifica », (sustinand si de aceasta data acuzarea), explicand ca semnaturile de pe inscrisurile in litigiu sunt ale inculpatului Secu Ovidiu intrucat « o parte din documentele supuse examinarii au acelasi continut ca documentele inaintate ca materiale de comparatie, inculpatul Ovidiu Secu aratand ca aceste documente poarta semnatura lui (...) Ulterior acelasi document, in sensul de a avea continut identic (...) apare ca fiind semnat de o alta persoana (conform concluziilor raportului 0. (Sentinta fila 24).

Ori, fapta concreta de « fals in inscrisuri sub semnatura privata » retinuta in sarcina autorului Secu Ovidiu consta in falsificarea semnaturilor, pretinsa similaritate de continut dintre inscrisurile in litigiu si anumite inscrisuri de comparatie depuse de inculpatul Secu Ovidiu in cadrul « Raportului de expertiza tehnico-stiintifica criminalistica », neavand relevanta in ceea ce priveste existenta acestei infractiuni, fiind mai degraba explicabila in conditiile in care si unele si celelalte sunt inscrisuri folosite in procedurile de licitatie, care de regula au forme tipizate diferind de multe doar prin amprente de stampile, inasa fiind identice in continut.

Motivul 8

78/2000, intrucat :a) fapta nu prezinta elementele de tipicitate din norma de incriminare ;b) fapta nu exista

a) Fapta nu prezinta « elementele de tipicitate » din norma de incriminare

Tipicitatea infractiunii, reprezinta *una din trasaturile esentiale ale infractiunii* si presupune o corespondenta absoluta intre fapta concreta si elementele de natura obiectiva si subiectiva prevazute in norma de incriminare.

O constanta jurisprudenta a Inaltei Curti de Casatie si Justitie a statuat ca o fapta nu este prevazuta de legea penala in « situatiile in care nu se realizeaza o corespondenta deplina intre fapta savarsita si configurarea legala a tipului respectiv de infractiune, fie datorita imprejurarii ca fapta pentru care s-a dispus condamnarea definitiva a inculpatului nu intruneste elementele de tipicitate prevazute de norma de incriminare, fie datorita dezincriminarii faptei (indiferent daca vizeaza reglementarea in ansamblu sau modificarea unor elemente ale continutului constitutiv » (ICCJ (SP) nr.16/RC/2017)

Conform art. 47 Cod penal, «*instigator* » este persoana care, cu intentie, determina o alta persoana sa savarseasca o fapta prevazuta de legea penala ». Prin urmare nu pot fi instigator daca fapta la care am instigat nu este prevazuta de legea penala, nu exista, nu este probata etc.

Infractiunea prev. de art 18/1 din Legea 78/2000 la savarsirea careia se pretinde ca am calitatea de instigator a suferit mai multe modificari in ce priveste conditiile de incriminare si/sau cuantumul pedepselor.

Art.18/1 alin.(1) din Legea 78/2000 (in varianta de la data adoptarii legii -01 februarie 2014), consta in : « folosirea sau prezentarea de documente sau declaratii false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea sau in numele lor se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 15 ani si interzicerea unor drepturi. »

Alin.(3), in aceeasi perioada : « Daca faptele prevazute la alin.(1) si (2) au produs consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani si interzicerea unor drepturi. »

Art.18/1 alin.(1) din Legea 78/2000 (in varianta de la 01 februarie 2014-la 26 iulie 2019) : « folosirea sau prezentarea de documente sau declaratii false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea sau in numele lor se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani si interzicerea unor drepturi. »

Alin.(3), in aceeasi perioada : « Daca faptele prevazute la alin.(1) si (2) au produs consecinte deosebit de grave, limitele de pedeapsa se majoreaza cu jumatate.»

Art.18/1 alin.(1) din Legea 78/2000 (in varianta de la 26 iulie 2019-Legea 160/2019) : « folosirea sau prezentarea cu rea-credinta, de documente sau declaratii false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea sau in numele lor se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani si interzicerea unor drepturi. »

Alin.(3), in aceeasi perioada : « Daca faptele prevazute la alin.(1) si (2) au produs consecinte deosebit de grave, limitele de pedeapsa se majoreaza cu jumatate.»

Din perspectiva lipsei laturii obiective

Incriminarea art.18/1 alin.(1), este o transcriere aproape identica in lege a dispozitiilor art.1 din Conventia pentru protectia intereselor financiare ale Comunitatilor Europenesi (de aceea s-a si modificat ori de cate ori

s-a modificat si Coventia)

care in art.1 lit.a, prevede urmatoarele;(1) In sensul prezentei

Conventii, constituie frauda care aduce atingere intereselor finaciare ale Comunitatilor Europene:a) **in materie de cheltuieli**, orice actiune sau omisiune intentionata cu privire la: folosirea sau prezentarea unor declaratii, sau documente false, inexacte sau incomplete care au ca efect perceperea sau retinerea pe nedrept a unor fonduri care provin din Bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele gestionate de Comunitatile Europene sau in numele acestora(...).

*Prin urmare, infractiunea ce mi se repropune reprezinta o instigare la comiterea unei infractiuni in materia **cheltuielilor** si prin urmare, latura obiectiva a acesteia se refera strict la **declaratiile si documentele pretins false**, incomplete sau inexacte **privind justificarea cheltuielilor** pe care beneficiarul le prezinta sau le foloseste in fata autoritatii contractante in vederea rambursarii din Bugetul UE a cheltuielilor sale anterioare, eligibile.*

Instanta de fond nu a tinut cont de acest argument al apararii, asa incat nu a analizat absolut niciun document si/sau declaratie depuse de beneficiarul MATERO AMA pentru justificarea cheltuielilor, in cadrul « Cererilor de rambursare » (pe baza carora a si incasat efectiv fondurile nerambursabile, din Bugetul UE), continuand sa sustina ca, *elementul de frauda care a condus la obtinerea pe nedrept a fondurilor din Bugetul UE il reprezinta inscrisurile pretins falsificate de inculpatul Secu Ovidiu(mai multe oferte !) si declaratiile pretins falsificate date de inculpatii Vladila Catalin si Avram Anghel depuse odata cu **ofertele** de participare la procedurile de achizitie publica demarate de beneficiarul Matero Ama SRL(identificate de instanta de fond ca fiind :declaratiile de eligibilitate, integritate, de participant la procedura, sau conflict de interese).*

In fapt, instanta de fond a constatat ca, in ceea ce priveste infractiunea prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000) faptele mele concrete constau in **aceea ca**, "in calitate de administrator al MATERO AMA SRL, societate beneficiara a finantarii nerambursabile, a numit ca manager de proiect pe inculpata Matei Liliana Aurelia, sotia lui, (...) dupa care, pentru implementarea proiectelor "CrestereaEficientei Energetice a Centrului pentru producerea mixturilor asfaltice(...) si a proiectului Centru pentru producerea betoanelor si mortarelor(...) in perioada 23.12.2010-08.05.2013, cu intentie, in baza aceleiasi rezolutii infractionale, avand si calitatea de lider al grupului infractional a determinat-o sa accepte depunerea si folosirea unor documente inexacte si false intocmite de ofertanti (n.n. in concret este vorba despre pretinse oferte semnate in fals de catre inculpatul Secu Ovidiu pentru Powertek SRL, precum si declaratiile de integritate, de participant la procedura, eligibilitate si conflict de interese, semnate de fiecare din inculpatii Secu Ovidiu, Vladila Catalin si Avram Anghel, toate depuse de acestia odata cu ofertele de participare la licitatii), la indemnul acestuia, in scopul crearii unei aparente stari de legalitate a procedurii evaluarii, selectiei de oferte si adjudecarii de catre ofertanti-societati controlate de inculpat si obtinerii de la autoritatea contractanta-ME OIE- pe nedrept de fonduri din Bugetul General al Uniunii Europene in suma de 9.677.326 lei(...) ».(Sentinta filele 73-74).

Astfel, cu privire la inculpatul Secu Ovidiu, instanta de fond retine ; « Au fost semnate de inculpatul Secu Ovidiu in numele administratorului de drept al Powertek Bulgaria Ltd-Sultana Adrian inscrisuri ce au stat la baza ofertei declarate castigatoare : anagajamentul ferm de sustinere de catre Powertek Bulgaria Ltd a SC Maktub SRL, declaratia privind eligibilitatea, declaratia privind neanandrarea in situatiile prevazute la art. 181, declaratia de integritate, declaratia privind lista principalelor livrari de bunuri similare in ultimii 3 ani, trei declaratii privind experienta similara , toate datate 08.07.2011, documente obligatorii pentru acceptarea ofertei. »(Sentinta fila 26).

O atare pretinsa activitate activitatea infractionala concreta *nu se pliaza insa nicidecum perfect pe elementele de tipicitate* ale infractiunii de « instigare la comiterea infractiunii prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) din Legea 78/2000 ». Astfel, *fapta de a-mi fi numit sotia ca manager de proiect* nu se regaseste nici in norma de incriminare a « instigarii » si nici in aceea a faptei prevazuta de « art.18/1 din legea 78/2000 ». **De asemenea, scopul in care as fi instigat-o** pe sotia mea sa depuna documentele/declaratiile false/inexacte la autoritatea contractanta (« in scopul crearii unei aparente stari de legalitate a procedurii evaluarii, selectiei

de oferte si adjudecarii de catre ofertanti-societati controlate de inculpat ») **excede textului incriminator**, ceea ce inseamna ca, **o asemenea activitate, chiar daca ar fi existat, nu se pliaza pe norma de incriminare** prev de art.47 rap. la art. 18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000! Nici pretinsele **declaratii si documente false** ce ar fi fost semnate de ofertantii Maktub SRL, Leasimat SRL si Powertek Bulgaria Ltd, **nu intrunesc** conditiile pentru a constitui **latura obiectiva** a infractiunii prev. de art. 18/1 din Legea 78/2000, **ele fiind menite sa intregeasca cererile de oferte**, fiind depuse la debutul procedurilor de achizitie, asa cum am aratat in precedent, **in timp ce, potrivit normei de incriminare**, scopul actiunilor/inactiunilor de prezentare/folosire, in fata autoritatii contractante a unor declaratii /documente false, inexacte/incomplete), era obtinerea pe nedrept a unor fonduri nerambursabile din Bugetul UE, care in cauza de fata nu se confirma!

Ignorand specificul infractiunii pentru care m-a condamnat (**instigare la o infractiune de cheltuieli**) instanta de fond nu a fost preocupata sa stabileasca daca inscrisurile si declaratiile avute de ea in vedere(cele pretins falsificate de ofertanti !) **au avut sau nu relevanta juridica** in ceea ce priveste **decontarea cheltuielilor si primirea efectiva a fondurilor** si prin urmare daca pot constitui latura obiectiva a infractiunii prev. de art.18/1 alin(1) si (3) din legea 78/2000, in aceasta privinta, fiind ignorata atat jurisprudenta ICCJ in materie dar si sensul normei de incriminare, desi acesta din urma este unul clar exprimat : **obtinerea fondurilor, despre care ICCJ afirma ca trebuie sa fie efectiva !** Chiar daca la incadrarea IN DREPT a faptelor mele concrete de « instigare la infractiunea prev. de art. 18/1 din legea 78/2000 »(Sentinta filele 73-74), instanta de fond adauga in final si scopul « obtinerii de la autoritatea contractanta-ME OIE- pe nedrept de fonduri din Bugetul general al Uniunii Europene in suma de 9.677.326 lei(...) » este evident ca referirea este una generala, prin care se **incearca DOAR justificarea formularii impotriva noastra a acuzatiilor pentru aceasta infractiune** fara ca actiunile/inactiunile concrete descrise de primul judecator sa aiba vreo **legatura cu efectuarea, justificarea sau referirea la domeniul cheltuielilor**, si prin urmare sa poata constitui latura obiectiva a infractiunii prev. de art. art. 18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000, modificata.

Cat timp pretinsele inscrisuri falsificate nu au nicio legatura cu justificarea cheltuielilor efective ale beneficiarului in cadrul proiectelor si prin urmare nici cu incasarea efectiva a fondurilor din Bugetul general al UE, ofertele pretins semnate de inculpatul Secu Ovidiu precum si declaratiile inculpatilor Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu, **chiar false sa fi fost**, nu ar fi avut absolut nicio relevanta juridica, pentru incasarea efectiva a fondurilor nerambursabile. De altfel asa cum am sustinut in permanenta, in procedurile de achizitie derulate de Matero Ama SRL, declaratiile depuse de ofertanti nu erau obligatorii nici macar in procedura de depunere a ofertelor, nefiind prevazute in Anexa V la Contractele de finantare, iar optiunea noastra de a le solicita ofertantilor, suplimentar fata de obligatiile contractuale, ar fi trebuit sa fie interpretata de instanta in favoarea noastra, ca dovada a bunei noastre credinte si a faptului ca nu am avut nimic de ascuns si nicidecum cu intentia de a **frauda Bugetul UE**.

Preocupata in permanenta doar de sustinerea acuzatiilor, **instanta de fond nici macar nu a observat** , care erau documentele si declaratiile cu incidenta **efectiva** in obtinerea fondurilor nerambursabile, si care chiar puteau constitui **latura obiectiva** a infractiunii prev. de art.18/1 din legea 78/2000, daca s-ar fi dovedit ca erau false/inexacte, desi ele sunt enumerate in Modelului Cererilor de Rambursare POS CCE si chiar au fost prezentate de Matero Ama in anexa « Cererilor de Rambursare » : Anexa III a Contractului de finantare 43/2 IM/22.12.2012 cuprinzand facturi si alte documente justificative(pct.6) sub forma de tabel, calcule privind « Cheltuielile eligibile »(pct.IV) ; Valoarea eligibila a Cererii de rambursare »(Pct.III-IV), « Declaratia pe propria rasundere a beneficiarului »(in cazul nostru Matero Ama SRL),in care se mentioneaza : « In calitate de beneficiar declar urmatoarele :A) Cererea de rambursare se bazeaza doar pe cheltuieli efectuate si efectiv platite ;B)Cheltuielile solicitate sunt eligibile si au survenit in perioada de eligibilitate ;C)Contributia de cofinantare este determinata in conformitate cu prevederile Contractului de Finantare ;D)Proiectul nu este finantat prin alte instrumente ale CE ;E)Toate tranzactiile sunt inregistrate in sistemul contabil distinct, deci suma ceruta corespunde cu datele din documentele contabile ;F)Cerintele in ceea ce priveste publicitatea

au fost indeplinite in conformitate cu prevederile Contractului de finatare ;J)Declar ca prezenta cerere de Rambursare a fost completata cunoscand prevederile articolului 292 din Codul penal, cu privire la falsul in declaratii ».(pct.8) De asemenea, la pct. 9 al aceluasi document, sunt enumerate toate celelalte documente care trebuiau sa insoteasca « Cererea de Rambursare », pentru procedura de achizitie propriu-zisa precizandu-se ca sunt necesare doar : dovada lansarii invitatiei, criteriile de selectie, raport de atribuire a contractului, fara nicio declaratie sau in scris depuse de ofertanti .

Din perspectiva laturii subiective

Fapta prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000, nu prezinta elementele de tipicitate nici din perspectiva laturii subiective.

Astfel, in cauza nu a fost avuta in vedere, analizata si constatata, *existentia RELEI CREDINTE* a autorului faptei (inculpata Matei Aurelia Liliana, sotia mea) in pretinsa prezentare a documentelor false sau inexacte depuse de ofertanti, desi aceasta *era o conditie NOUA de incriminare* a infractiunii prev. de art.18/1 alin.(1) si (3) din Legea 78/2000, introdusa prin Legea 63/2019 (legea noua in privinta acestei fapte, in conditiile in care instanta de fond a retinut aplicarea globala in prezenta cauza, a legii noi , ca lege penala mai favorabila!).

Afirmarea si demonstrarea relei credinte cu care ar fi actionat autorul era obligatorie si presupunea ca autorul (inculpata Matei Aurelia Liliana, sotia mea) instigat de mine sa fi fost direct implicat in semnarea si depunerea in scrisurilor si declaratiilor incriminate, astfel incat sa cunoasca ca sunt false (atat declaratiile ofertantilor depuse odata cu depunerea ofertei, cat si in scrisurile depuse de inculpatul Secu Ovidiu tot in cadrul ofertei) si sa fi luat hotararea de a le depune stiind acest lucru, doar pentru a incasa fondurile nerambursabile, ceea ce in speta nu s-a intamplat !

Jurisprudenta C.C.R. : « Astfel, se poate concluziona ca *reaua credinta* este o forma a vinovatiei, expresia dolului, fraudei si culpei grave, avand ca numitor comun viclenia, inselaciunea si omisiunea vadit intentionata. Avand in vedere aceste specte, Curtea apreciaza ca, reaua-credinta poate fi calificata ca acea atitudine a unei persoane care savarseste un fapt sau un act contrar legii sau celorlalte norme de convietuire sociala, pe deplin constienta de caracterul ilicit al conduitei sale (...) In continuare, Curtea apreciaza ca *reaua-credinta nu se prezuma, ea trebuie dovedita*(...). (C.C.R., Decizia 436/21.06.2017, pct.17-19)

Codul penal prevede doua forme ale vinovatiei pentru fapta savarsita cu intentie : intentia DIRECTA, cand « faptuitorul prevede rezultatul faptei sale , urmarind producerea lui prin savarsirea acelei fapte » (art. 16 alin.(3) lit.a Cod penal) si intentia INDIRECTA, cand faptuitorul prevede rezultatul faptei sale si desi nu-l urmareste , accepta posibilitatea producerii lui (art. 16 alin.(3) lit.b Cod penal). Potrivit noii incriminari, mai favorabile, fapta prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000, *se poate comite doar cu intentie DIRECTA*, adica acea forma a vinovatiei prev de art. 16 alin.(3) lit.a Cod penal, savarsirea cu intentie indirecta, fiind dezincriminata.

Ori, la stabilirea vinovatiei mele pentru fapta de instigare la infractiunea prev. de art.18/1 alin.(1) si (3) din Legea 78/2000, prima instanta a retinut comiterea de catre autor (inculpata Matei Liliana Aurelia, sotia mea), a pretinsei fapte prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) cu INTENTIE INDIRECTA sustinand ca, simplul fapt ca autorul a avut calitatea de manager proiect, este suficient pentru atragerea vinovatiei acesteia pentru comiterea infractiunii prev. de art.18/1 alin.(1) si (3) din Legea 78/2000, (si prin urmare si a mea pentru instigare la aceasta) intrucat, « (...)atributiile inculpatei decurgand din calitatea sa de manager al Proiectului implicau o raspundere preponderent obiectiva care se explica prin aceea ca, si in masura in care nu ar fi prevazut posibilitatea inserarii in documentele intocmite, semnate si sau avizate efectiv , a unor date

inexacte, false sau care nu corespund realitatii, trebuia si putea sa prevada acest fapt, tocmai in indeplinirea obligatiei de diligența maxima) »(Sentinta fila 73 alin.penultim). Obligatia de diligența maxima nu este inasa nicidecum similara relei credinte(intentia directa), asa incat nici din aceasta perspectiva , a laturii subiective, fapta astfel cum a fost retinuta de instanta fondului nu prezinta elementele de tipicitate prevazute de legea noua mai favorabila, respectiv Legea 63/2019.

Concluzionand, putem afirma ca, faptele concrete pentru care instanta de fond m-a condamnat sub incriminarea prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000, astfel cum a fost modificata prin Codul penal si Legea 63/2019, nu prezinta elementele de tipicitate ale acestei infractiuni, nici in ceea ce priveste latura obiectiva,nici in ceea ce priveste latura subiectiva.

b) Fapta nu exista

Pe langa lipsa elementelor de tipicitate, condamnarea mea pentru aceasta fapta este gresita si dintr-o alta perspectiva, aceea ca fapta autorului infractiunii, instigat de mine(inculpata Matei Aurelia Liliana-sotia mea), *nu exista* nefiind dovedita cu probe care sa demonstreze *dincolo de orice indoiala* savarsirea ei.

In primul rand, **exista o neconcordanta majora** intre fapta mea ca *instigator* si fapta *autorului* instigat (inculpata Matei Aurelia Liliana), neanalizata si neexplicata de instanta de fond.

Astfel, **in timp ce eu, in calitate de instigator** sunt acuzat pentru comiterea infractiunii de instigare la « prezentarea de documente false, inexacte sau incomplete » care are drept rezultat obtinerea de fonduri din Bugetul UE, prev. de art.47 Cod penal rap. la art. 18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000, cu aplic art.35 alin.1 Cod penal si art.5 Cod penal, *constand in aceea ca*, « in perioada 23.12.2010-08.05.2013, cu intentie , in baza aceleiasi rezolutii infractionale, avand si calitatea de lider al grupului infractional » as fi « determinat-o » pe inculpata Matei Aurelia Liliana, sotia mea, « sa accepte depunerea si folosirea unor documente inexacte si false intocmite de ofertanti(...) in scopul crearii unei aparente stari de legalitate a procedurii evaluarii selectiei de oferte si adjudecarii de catre ofertantii-societati contralate de inculpat si obtinerii de la autoritatea contractanta pe nedrept de fonduri nerambursabile(...) (*patru acte materiale aferente celor patru cereri de rambursare depuse la autoritatea contractanta* »),Sentinta fila 74, **sotia mea, inculpata Matei Aurelia Liliana, in calitate de autor** al aceleiasi infractiuni este condamnata pentru « prezentarea autoritatii contractante de documente inexacte si false, care au avut ca rezultat obtinerea pe nedrept din Bugetul UE a sumei de 9.677.326 lei », fapta sa avand inasa un continut diferit (« *trei acte materiale aferente celor trei proceduri de achizitie* respectiv procedura de achizitie a statiei de preparare a betoanelor si mortarelor, procedura de achizitie a celor 5 basculante si procedura de achizitie a statiei de mixturi asfaltice »).(Sentinta fila 73)

Instanta de fond nu a stabilit legatura **concreta** dintre fapta mea de instigare si fapta autorului, **nu a identificat documentele prezentate efectiv** autoritatii contractante de *autorul* infractiunii, astfel incat *nu se poate determina ca*, pretinsele mele acte de instigare se regasesc intre actele materiale ale autorului, nici imprejurarile concrete in care ar fi avut loc *prezentarea* de catre *autor* a documentelor/declaratiiilor pretins false, ca de exemplu modalitatea concreta a prezentarii (ex :daca prezentarea a avut loc personal si cui anume din cadrul autoritatii contractante ?), momentul prezentarii, etc., **elemente in absenta carora nu poate fi facuta legatura intre fapta mea ca instigator si fapta autorului.**

A afirma ca, autoarea faptei prev. de art.18/1 alin.(1) si (3) din Legea 78/2000, modificata, **se face vinovata de trei acte materiale** de prezentare documente/declaratii pretins false, autoritatii contractante, constand in cele trei proceduri de achizitie publica *fara a preciza exact* in ce a constat exact prezentarea/folosirea respectiva si care sunt in concret documentele vizate, *determina imposibilitatea* stabilirii legaturii acestei infractiuni **cu fapta mea de a instiga compusa din patru acte materiale!**

Chiar si in calitate autoarei *de manager de proiect*, cu rol de supervizare a procedurilor de licitatie, **fara existenta unui document emis de autoritatea contractanta** care sa permita acesteia, sa prezinte acesteia « cererile de rambursare » ale Matero Ama SRL (la care eu as fi instigat-o !), *nu exista nici macar premisa unei legaturi dintre fapta mea de instigare si pretinsul autorat al inculpatei Mateia Aurelia Liliana*. De altfel, la dosarul cauzei exista probe certe care atesta ca, din partea Beneficiarului, **eu am fost singura persoana investita de autoritatea contractanta cu dreptul de a tine legatura cu autoritatea contractanta** si prin urmare si de a prezenta acesteia « cererile de rambursare », ceea ce s-a si intamplat. In acest sens, in *Contractul de finantare nr. 43/2IM/22.12.2010*, privind Statia de betoane si mortare, *articolul 14 « Persoane de contact si adrese »* se prevede : reprezentantul legal al beneficiarului este Matei Mihai ; Director de proiect este matei Mihai ; Persoana de contact a beneficiarului este Matei Mihai ; Persoana responsabila cu cu operatiunile finaciare este Matei Mihai » (vol....filele, dos u.p.). In declaratia data de mine in fata instantei de fond (singura pe care am dat-o in prezenta cauza), redata *copy-paste* de instanta la filele 17-20 din sentinta, am facut cunoscut acest fapt primului judecator, fara ca acesta sa analizeze sau sa valorifice in vreun fel aceasta imprejurare. Astfel, prin neprezentarea amanuntita a acuzatiei adusa autorului sau macar mie, ca instigator, **este imposibila infrangerea prezumtii mele de nevinovatie pentru aceasta infractiune** mai ales in conditiile in care probele de la dosar chiar o contrazic.

Lipsa elementelor de fraudă

Infractiunea prev. de art. 18/1 alin.(1) si (3) din legea 78/2000 modificata este perceputa ca **o forma speciala de fraudă in dauna Bugetului UE**, astfel incat numai daca se dovedeste existenta unei fraude ne aflam in prezenta acestei fapte.

In prezenta cauza instanta de fond a subcris, a *preluat toate elementele* pretinsei fraude de care ar fi fost afectate procedurile de achizitie publica, identificate in rechizitoriu.

Un prim element de *frauda* ar fi **achizitionarea separata a softului** cu care a fost dotata Statia de Betoane si Mortare (Contract de finantare nr. 43/2IM/22.12.2010), **contrar Ordinului 184/ 2008** privind aprobarea listelor de cheltuieli eligibile pentru proiectele finantate in cadrul operatiunilor ce faceau parte din Axa prioritara nr. 1 (n.n. *presupunem ca este vorba de « Ordinul 184/21 ianuarie 2008 emis de Ministerul Economiei si Finantelor*, publicat in M.Of.nr.93/06 februarie 2008 ». (Sentinta, filele-27-28). Fara niciun temei si fara a exemplifica vreuna din prevederile *Ordinului* mentionat instanta de fond afirma, dupa ce reda cele 4 articole si Anexa nr.1 copiate din *Ordin* : « Finantarea unui utilaj presupune ca acesta sa fie functional si nou, lucru mentionat in Ghidul utilizatorului, si « caietul de sarcini ». *Nu se prevede ca utilajul sa fie achizitionat pe parti componente prin proceduri de achizitie separate si are legatura cu intentia/solicitarile beneficiarilor de modernizare si/sau remediere.* (Sentinta fila 28)

O asemenea remarca dovedeste ignorarea legislatiei si a uzantelor in materia achizitiilor si chiar interpretarea eronata a *Ordinului* nr. 184/2008 emis de Ministerul Economiei si Finantelor care in realitate permitea si chiar obliga pentru pastrarea caracteristicilor Axei prioritare nr. 1, consolidarea si modernizarea sectorului productiv prin investitii « tangibile » si « intangibile », iar in Anexa nr. 1 pct.4, 4.1 si 4.2 si 5 lit.i , din acelasi *Ordin*, prevazand ca cheltuiala eligibila, achizitionarea de imobilizari necorporale precum aplicatii informatice, brevete licente, know-how, solutii tehnice ne brevetate, incluzand software legat de procesul de productie, *softul* Statiei de betoane si mortare incadrandu-se in aceste categorii (investitie intangibila, necorporala si totodata software legat de procesul de productie. (Sentinta fila 28).

Alte afirmatii nefondate sunt in sensul ca achizitia separata a softului reprezinta o dovada a fraudei **intrucat** desi in « caietul de sarcini al achizitiei nu au fost incluse caracteristici tehnice compatibile cu modelul statiei de betoane » prin oferta depusa de *Powertek s-a prezentat « un soft cu dedicatie pentru modelul CC3000B cu toate ca solicitantul nu precizase modelul statiei si nici oferatantul nu a cerut clarificari »* ceea ce ar fi creat convingerea instantei « *ca intre solicitant si ofertant a fost o intelegere iar procedura de achizitie a softului a*

fost pur formală pentru a crea un avantaj patrimonial ofertantului ». Pe lângă faptul că, din actele dosarului dar și din declarația dată de inculpatul Secu Ovidiu în fața instanței, rezultă că Powertek a cumpărat softul pentru stația de betoane, **de la producător cu peste 26.000 euro însă l-a oferit Matero Ama SRL cu circa 15.000 euro**, instanța de fond nu a ținut cont și nu a amintit de faptul că achiziția separată a softului a fost impusă prin *Contractul de finanțare*, (aflat la dosarul cauzei), prevedere de la care Matero Ama SRL nu avea cum să se abată !

Al doilea element de *frauda* ar fi **prezentarea unor declarații pretins false** date și semnate de reprezentanții ofertanților Powertek Bulgaria Ltd, Leasimat SRL și Maktub SRL, Secu Ovidiu, Avram Anghel și Vladila Catalin precum **și a unor documente pretins false** (diferite oferte pretins semnate în fals de către Secu Ovidiu!), la care eu aș avea rolul de *instigator*.

Din prezentarea confuză a instanței nu se înțelege care sunt declarațiile incriminate pentru fiecare din cele două proiecte (Centru de Producerea Betoanelor și Mortarelor și Centru Pentru Producerea Mixturilor Asfaltice) și unde anume în dosar pot fi găsite !

Referindu-se la « Contractul 43/2iM/22.12.2010 (Stația de mixturi asfaltice), instanța de fond reține generic : « O primă cerință era ca operatorii economici participanți la procedura să nu se încadreze în situațiile prevăzute la art.180 din OUG nr.34/2006(...) iar ca mod de dovedire se indica atasarea *declarației de eligibilitate* respectiv **formularul 12 A** » ; O altă cerință obligatorie era (... » atasarea *declarației privind neincadrarea în situațiile* prevăzute la art.181 din OUG 34/2006, respectiv **formularul 12 B** . O altă cerință era ca subcontractanții să completeze **formularul 12 G** . O altă cerință obligatorie pentru participanții la procedura era ca aceștia să îndeplinească condițiile prevăzute de legislație pentru a participa la procedura iar ca mod de dovedire se indica atasarea *declarației* de participant la procedura, respectiv **formularul 12 G** . » .Instanța de fond nu spune despre ce era vorba în formularele respective, ce au declarat în concret ofertanții vizati, ce anume era fals în aceste declarații și unde se găsesc în prezentul dosar aceste declarații, **fiind mai mult decât evident că instanța de fond nu le-a identificat în dosar, nu le-a văzut, nu le-a citit și nu le-a analizat ca să constate dacă erau într-adevăr false sau nu și dacă da, sub ce aspect ?!** De asemenea instanța de fond nu afirmă dacă și aceste declarații fac parte dintre cele prezentate de autorul infracțiunii (instigat de mine), prev. de art.18/1 alin.(1) și (3) din legea 78/2000, completată, autorității contractante. (Sentința filele 40-41).

Instanța de fond revine la aceste aspecte la filele 53-54 din sentința când aminteste *despre alte declarații depuse în cadrul aceleiași licitații*, aceasta afirmând că la această licitație au participat atât Leasimat SRL în asocieră cu SC Valentino Prodex SRL, « ofertantul fiind reprezentat de către inculpatul Avram Anghel administrator al liderului de asocieră (...) și inculpata Maktub SRL(...) reprezentată de inculpatul Vladila Catalin , administrator(...) Beneficiarul inculpata Matero Ama SRL , prin raportul procedurii de evaluare a ofertelor și adjudecare a ofertei castigatoare (iar adjudecata a fost oferta depusă de către inculpata Leasimat SRL, în valoare de 9.156.630 lei », **desi în realitate licitația a fost adjudecată de Maktub SRL Tecuci**. (Sentința fila 54).

Revenind la declarațiile pretins **fraudate**, instanța se referă la « *declarația de integritate* » dată de Avram Anghel în dosarul de participare al inculpatei SC Leasimat SRL, fără să poată demonstra însă că aceasta a fost *fraudată*. Astfel, potrivit instanței de fond, inc. Avram Anghel ar fi « declarat pe proprie răspundere că, **nici noi , niciunul dintre directori, anagajati sau agentii care actioneaza în numele nostru** nu este anagajat în niciuna din *practicile prohibite în legătura cu procedura de atribuire a contractului* »(...) .Numita Goia Andana este fiica inculpatului Avram Anghel-ruda de gradul și lucra în cadrul Matero Ama SRL, Leasimat SRL și Maktub SRL ca și contabil iar inculpatele Leasimat SRL și Maktub SRL au avut relații cu inculpata Matero Ama SRL astfel că acesta (n.n. Avram Anghel) era anagajat în *practicile prohibite* așa cum sunt ele definite, respectiv : *frauda* este o declarație mincinoasă sau un act de acoperire **cu intenția de a influența procedura de atribuire sau executie a unui contract IN DETRIMENTUL BENEFICIARULUI** sau este destinat să stabilească

pretul de ofertare la nivel *necompetitiv* si care include intelegeri inainte sau dupa depunerea ofertei intre ofertanti sau intre un ofertant si un reprezentant al beneficiarului, IN ACELASI SCOP »(Sentinta fila 54).

Exceptand aceste definitii si afirmatii, instanta de fond nu aduce absolut niciun argument si nicio proba care sa confirme existenta *fraudei* in sensul evocat chiar de ea, de asemenea nu evoca absolut niciun element care sa dovedeasca faptul ca, *declaratia de integritate* semnata de inculpatul Avram Anghel a fost data de acesta **cu intentia de a influenta procedura de atribuire sau executie a unui contract IN DETRIMENTUL BENEFICIARULUI Matero Ama SRL**, asa cum cere definitia *fraudei*, ci dimpotriva instanta sustine chiar contrariul si anume ca intre ofertantii Leasimat si Maktub SRL pe de o parte si beneficiarul Matero Ama SRL existau relatii stranse de colaborare si chiar de subordonare(firmele Maktub si Leasimat aflandu-se SUB INFLUENTA MEA !) CEEA CE ar EXCLUDE ipoteza semnarii *declaratiei de integritate* de catre inc. Avram Anghel pentru a influenta procedura **in detrimentul beneficiarului !** De altfel o asemenea intentie trebuia si dovedita nefiind suficient sa fie doar afirmata !

Ori, daca nu s-a demonstrat acest lucru, unde este falsul comis de ofertanti ?

Mai mult, explicatia privind continutul unei alte *declaratii*, si anume « **declaratia de participant la procedura** » data de acelasi inculpat (Avram Anghel), infirma existenta *fraudei* asa cum este definita (in cele doua contracte, in continutul formularelor dar si in definitia evocata de instanta !). Astfel, instanta de fond precizeaza ca inc. Avram Anghel a declarat ca, « nu este membru al niciunui grup sau retele de operatori economici, in realitate intre inculpata Leasimat SRL, inculpata Maktub SRL si inculpata Matero Ama SRL(**societate mama**) existand relatii comerciale specifice unei retele sau grup de operatori economici, **declaratie neconforma cu realitatea** »(sentinta fila 54 alin.antepenultim), definirea Matero Ama SRL ca societate-mama excluzand *de plano*, semnarea *declaratiei de integritate* cu intentia de a actiona **in detrimentul beneficiarului !** Prin urmare **nici macar asa-zisele argumente ale instantei de fond in sustinerea fraudei, nu se sustin ci se contrazic.**

In sfarsit se mai afirma ca ar fi fost fraudata de de acelasi inculpat si « *declaratia privind conflictul de interese* in contextul in care acesta este definit ca « **orice situatie care are sau poate avea ca efect compromiterea executarii contractului** de catre parti in mod obiectiv si impartial. (Sentinta fila 55).

Pentru niciuna din pretinsele *declaratii*, instanta de fond nu ofera insa niciun fel de detalii despre data semnarii, data depunerii, volumul si filele unde acestea se gasesc, nefiind astfel posibila verificarea afirmatiilor instantei de fond cu privire la existenta acestui element de fraudă nici macar in ceea ce priveste existenta efectiva a declaratiilor, fara sa mai amintim de existenta probelor care sa si demonstreze *frauda*.

Acelesi observatii sunt valabile si in ceea ce priveste « *declaratiile* » date de inculpatul Vladila Catalin(Sentinta-fila 55), cu precizarea ca in privinta acestuia instanta aduce un *element suplimentar* si anume existenta calitatii de administrator a Maktub SRL, anterior preluarii acesteia de catre numita Lacatus Aurelia-Liliana si ulterior de inc. Vladila Catalin, a inculpatei Matei Aurelia Liliana, **sugerandu-se** ca acest fapt ar putea constitui un element de *frauda*, fara insa a se formula o acuzatie concreta in acest sens, ceea ce ar fi fost si imposibil in conditiile in care autoritatea contractanta analizase acest aspect, gasindu-l nefondat, constand ca detinerea anterioara de catre inculpata Matei Aurelia Liliana a calitatii de administrator al Maktub SRL, nu a reprezentat un element de *frauda*.

Motivul nr.9

Gresita mea condamnare pentru comiterea infractiunilor de spalarea banilor si constituirea unui grup infraccional organizat, intrucat faptele nu exista

Infrațiunea de *spalarea banilor* este descrisa si redata in sentinta ca o succesiune de tranzactii si transferuri de bani incepand cu fila 59 din sentinta, ca si cum circuitul bancar al sumelor de bani primite de ofertantii castigatori in contul instalatiilor sau autocamioanelor livrate Matero Ama SRL, ar demonstra prin el insusi existenta infrațiunii de « spalarea banilor ».

Astfel, se retine ca la data de 01.02.2012, Maktub SRL a primit in cont de la Matero Ama SRL un prim avans pentru *Statia de mixturi asfaltice* in suma de 1.000 000 lei. In aceeasi zi Maktub SRL a virat suma de 810 000 lei in contul Integral Beton Prest SRL, reprezentand plata facturii nr. 0044/01.02.2012 in valoare totala de 810.000 lei emisa de acesta si constand in "avans utilaje conform contract 56/27.01.2012 » !(Sentinta –fila 59). Nu se precizeaza insa si nu se analizeaza daca factura emisa de Integral Prest SRL a fost una reala sau nu, insistandu-se pe faptul ca, *in aceeasi zi* o mare parte din suma incasata de la Matero Ama SRL pentru instalatia de mixturi asfaltice, a fost transferata acesteia, sugerandu-se astfel car ar putea fi vorba despre un circuit fals/fictiv !(Sentinta –fila 59)

In continuare se retine ca, la 02.02.2012 Maktub ar fi primit un nou vans , in suma de 680.000, din care *in aceeasi zi a fost virata suma* de 60.000 lei catre LKW PKW Omnibus Center SRL, iar in perioada 10.02.2012-28.02.2012, suma de 62.792 lei a fost utilizata *pentru achitarea unor furnizori si a unor datorii la Bugetul de stat* » (Sentinta fila 59), si asa mai departe, fiind redat fiecare transfer bancar in parte dar in mod identic, fara a fi analizata in mod real si cu atat mai mult, *fara a fi demonstrata o pretinsa fictivitate*, totul ramand la nivelul unor sugestii si afirmatii, sustinandu-se in acest sens ca, pentru statia de mixturi asfaltice, in final , din cei 11.800.621,20 lei virati catre Maktub SRL, **suma de 3.094.960 lei s-ar fi reantors in contul Matero Ama SRL** » (Sentinta fila 61), sugerandu-se ca acest fapt ar fi unul nelegal.

In acelasi mod se procedeaza si cu privire la sumele incasate de Maktub SRL pentru *Statia de betoane*, afirmandu-se *dupa evocarea fiecarui transfer bancar* ca, din suma de 4.524.960 lei virata de Matero Ama in contul Maktub SRL pentru aceasta achizitie, 900.000 pentru Statia de betoane si 530.000 lei pentru cele cinci autocamioane, *s-ar fi reantors in contul acesteia*(n.n in contul beneficiarului Matero Ama SRL)»(Sentinta fila 61). De asemenea, fara a se invoca probe (inscrisuri, declaratii de martori, opinii ale unui expert, etc.) instanta fondului defineste transferurile bancare ulterioare primirii fondurilor « *operatiuni comerciale simulate* », **fara a exclude macar sumele cu care au fost achitate impozitele si taxele datorate Bugetului de Stat de catre Maktub SRL, desi acestea nu puteau fi in mod evident transferuri simulate !!!**

In acest sens, instanta de fond apreciaza : « *Scopul principal al acestor operatiuni comerciale simulate, concretizate in transferuri bancare a fost acela ca o parte din sumele de bani incasate din Fondul Europeana pentru Dezvoltare Regionala si de la bugetul de stat de inculpata Matero Ama SRL , aferente prioectelor realizate sa se reantorca in conturile acestei societati si ulterior , sa fie insusite prin diverse manopere dolosive, de catre administratorul sau, inculpatul Matei Mihai* » (Sentinta fila 61), o afirmatie nesustinuta de vreo proba care sa demonstreze asa-zisele manopere dolosive ! De altfel pretinsele *manopere dolosive nici nu sunt identificate ! Si atunci cum ar putea fi luata in seama existenta lor fie de aparare, fie de instanta de control judiciar care ar trebui sa verifice tezele instantei de fond privind vinovatia mea pentru aceasta fapta ?*

In realitate, asemenea manopere dolosive nu exista iar, in lipsa unor probe care sa demonstreze *fictivitatea* tranzactiilor sau *simularea* relatiilor comerciale, instanta de fond **a achiesat singurei teze oferite de actul de acuzare** pentru justificarea retinerii acestei acuzatii si anume « transferul sumelor de bani incasate pentru statiile si autocamioanele livrate, catre diferite conturi(ale unor furnizori, ale Bugetului de stat sau ale firmelor pretins controlate de mine), interpretate drept *fictive*. Ori, o asemenea abordare este total gresita intrucat *pe de o parte* exista si transferuri bancare si/sau tranzactii care sunt **in mod evident reale**(cum sunt *cele prin care au fost achitati furnizorii Maktub sau impozitele si taxele datorate Bugetului de stat*) iar, *pe de alta*

parte intr-o asemenea

abordare ar insemna sa fim de acord ca nici Leasimat SRL si nici

Maktub SRL nu aveau voie sa foloseasca DELOC sumele de bani primite pentru livrarea instalatiilor sau camioanelor, **ceea ce ar fi absurd, dar este singura concluzie care se impune din moment ce orice operatiune de transfer si orice tranzactie** ulterioare primirii de la Matero Ama SRL a unor sume de bani aferente achizitiilor celor doua instalatii si autocamioanelor au fost considerate **DE PLANO fictive!** Astfel, **indiferent ce explicatii ar fi dat Maktub SRL sau Leasimat SRL sumelor transferate** ele ar fi fost ignorate si neverificate, intrucat contraziceau teza acuzarii, ca intregul circuit bancar prezentat este *fictiv*, decurgand din raporturi comerciale *simulate*.

Pe de alta parte, tot cu privire la infractiunea de « spalarea banilor », instanta de fond se afla intr-o **grava confuzie** atunci cand retine cuantumul TVA ca fiind parte a sumelor pretins spalate, desi aceasta taxa nu a fost niciodata eligibila ci a fost suportata in intregime de beneficiarul Matero Ama SRL, din credite (inclusiv credite externe). Astfel, de cate ori calculeaza sumele pretins transferate dintr-un cont in altul sau obtinute de Matero Ama din Fondul de Dezvoltare Regionala instanta de fond **adauga** si sumele reprezentand TVA(ex. precizarea de la fila 59 alin.ultim(« la care se adauga suma de 2.283.991 lei reprezentand TVA). In acest fel instanta de fond induce in mod gresit ideea ca TVA pentru cele doua achizitii a constituit o cheltuiala eligibila ce ar trebui acum restituita de mine si de ceilalti inculpati, urmare pretinselor *fraude*.

Nu in ultimul rand, instanta de fond **nu a dus rationamentul sau pana la capat in sensul ca**, desi a afirmat ca in prezenta cauza ar fi avut loc o intreaga operatiune de « spalarea banilor » nu a reusit sa identifice niciuna din pretinsele *manopere dolosive* prin care eu as fi ajuns pana la urma in posesia banilor *murdari*. In acest context , instanta nu ofera certitudinea ca banii au ajuns pana la urma in posesia mea ceea ce constituie un serios impediment in constatarea vinovatiei mele pentru acesta fapta, care in realitate nu exista.

Infractiunea de « constituire grup infractional organizat »

A fost identificata ca reprezentand, la momentul comiterii, fapta de « asociere in vederea comiterii de infractiuni » fapta prev. de art. 323 din Codul penal din 1969 , respectiv o infractiune care presupunea ca asocierea a fost una fara o organizarea structurata(pe functii si pozitii), avand un grad de pericol mai redus decat infractiunea de « constituire a unui grup infractional organizat » prevazuta de art. 7 din legea 39/2003.

Intrucat nu a explicat aceasta optiune nu putem formula concluzii pe acest aspect desi o asemena abordare produce *confuzie*,noi fiind in imposibilitate sa cunoastem resorturile judecatorului fondului pentru o atare optiune.

Infractiunea pentru care am fost condamnati este aceea prev. de art.367 Cod penal, instanta apreciind cu privire la aceasta;"Din analiza probatoriului administrat se constata ca repartizarea rolurilor in cadrul grupului infractional s-a facut in functie de activitatile ce urmau a fi desfasurate de catre fiecare inculpat, anticipand contributia in realizarea scopului propus. Savarsirea infractiunilor astfel cum au fost evidentiata a presupus o anumita organizare, o coordonare de atributii, o interdependenta si ritmicitate a actelor ilicite si alaturarea eforturilor pentru o durata suficienta pentru a imprima stabilitate si durabilitate grupului, in vederea unor scopuri infractionale comune. Se observa din cele retinute ca toti inculpatii au actionat sub directa si permanenta coordonare a inculpatului Matei Mihai, acesta initiind si controland fiecare actiune desfasurata de catre ceilalti inculpati, existand subordonare ierarhica, planificare, organizare»(Sentinta fila 72). Acestea sunt insa consideratii doctrinare, fara nicio legatura cu realitatea si cu prezenta cauza, cat timp raman exclusiv la nivelul unor simple afirmatii, fara trimitere la vreo proba.

In primul rand nu se precizeaza momentul constituirii grupului infractional organizat, care a fost scopul acestuia(au lucrat cu totii in contul exclusiv al meu sau au obtinut si ei un profit, din moment ce au fost cu totii condamnati, care a fost forma de vinovatie a fiecaruia (intentia directa sau cea indirecta ?) ce scop infractional si-a propus fiecare, cine au fost initiatorii grupului precum si forma alternativa de participare a

fiecarui inculpat (initiere, aderare, sprijinire, ec/). De asemenea, se afirma ca *rolurile in cadrul grupului au fost **distribuite si stabilite** « anticipand contributia la realizarea scopului propus »*, fara sa se precizeze ce anume s-a anticipat cu privire la contributia fiecarui inculpat si fara sa ni se spuna, pana la urma, care a fost in final rolul primit de fiecare membru in cadrul grupului». In plus, in ceea ce o priveste pe inculpata **Matei Aurelia Liliana, sotia mea** (si ea membru al pretinsului grup infractional organizat) **nu s-a stabilit o demarcatie clara cu privire la pretinsa activitate infractionala a acesteia avand in vedere calitatea ei de sotie**(ale carei scopuri sunt de regula si in general comune cu ale sotului sau, fara ca acest fapt sa constituie o acuzatie penala. Aceste clarificari se impuneau cu atat mai mult cu cat instanta de fond recurge la sintagme generice « Savrasirea infractiunilor din prezenta cauzau a presupus o anumita organizare » fara a se preciza IN CE SENS ?

De asemenea, nu s-a avut in vedere faptul ca, totusi eu eram administratorul beneficiarului Matero Ama SRL, dar si directorul celor doua proiecte ca si persoana de contact cu autoritatea contractanta in ambele contracte de finantare, calitati care imi impuneau responsabilitati in cadrul celor doua proiecte, inclusiv in ceea ce priveste colaborarea cu oferantii declarati de comisia de evaluare, castigatorii licitatiilor, sens in care instanta de fond care m-a condamnat pentru aceasta infractiune trebuia sa identifice si apoi sa stabileasca daca actiunile desfasurate de ofertantii Maktub SRL si Leasimat SRL **nu erau cele care in mod normal eram obligat sa le desfasor in cadrul acestor doua contracte de finantare** raportat la sarcinile mele susaratare. In acest sens instanta de fond *a facut abstractie ca noi partile acestor contracte trebuia sa colaboram pentru punerea in functiune a celor doua statii, pentru implementarea in bune conditii a celor doua proiecte derulate pe fonduri europene*, acestea nefiind nicidecum scopuri infractionale **ci obligatii contractuale**. Astfel, cat timp **instanta de fond nu a definit actiunile infractionale concrete ale fiecarui membru al grupului, in baza carora urmau sa-si primeasca fiecare roul si locul ierarhic in cadrul acestuia, nu exista nici posibilitatea de a fi acuzati de vreuna** intrucat nu se poate stabili daca nu cumva, in realitate nu au fost vizate doar **actiunile inculpatilor care intrau in obligatiile contractuale ale fiecaruia**, situatie in care trebuie aplicat pentru fiecare principiul « in dubio pro reo ».

In conditiile in care partile au fost anagajate in executarea unor contracte REALE(catigate prin licitatii reale fapt necontestat nici de acuzare!) in care aveau inclusiv obligatia de a colabora trebuia stabilita o limita de demarcatie exacta, prin probe certe, dincolo de orice indoiala rezonabila, intre obligatiile de colaborare ce ne reveneau din contractele incheiate si pretinsele actiuni pretins infractionale, numai astfel fiind posibila stabilirea existentei acestei infractiuni care presupune in esenta **tot o colaborare** a autorilor chiar daca pe alte principii. De altfel, confuzia dintre actiunile contractuale si cele pretins infractionale ale membrilor grupului infractional este determinata si de faptul ca insusi Parchetul a considerat licitatiile reale si legale din moment ce nu a solicitat anularea contractelor de vanzare-cumparare incheiate cu producatorii, ofertele Maktub SRL si Leasimat SRL ramanand in realitate valabile, situatie ce nu se impaca nicidecum cu acuzatia de constituire grup infractional organizat in vederea realizarii unor fraude cu fondurile europene !

Acesta este si motivul pentru care se impunea demarcatia dintre ce a fost *demers contractual* si ce a fost *actiune pretins infractionala* din partea membrilor pretinsului grup infractional, cu atat mai mult cu cat, o parte importanta a contractelor de finantare **este si acum in vigoare**, respectiv vanzarea /achizitia celor doua statii de catre **producatori** si achizitia lor de catre Matero Ama SRL, numai ca, in lipsa acestei demarcatii Matero Ama plateste de doua ori c/val acestora : odata a platit pretul **producatorilor prin cei doi ofertanti** si odata va restitui pretul acestora catre Bugetul UE, **ceea ce nu este corect , aspect care trebuia clarificat de catre instanta de fon!**

Revenind la acuzatia de « constituire a unui grup infractional organizat », mai precizam ca, in opinia noastra probele administrate converg spre **inexistenta** acesteia, atat coinculpatii Matei Aurelia Liliana, cat si Vladila Catalin si Avram Anghel, declarand ca actiunile lor au avut la baza exclusiv contractele dintre parti, relatiile lor comerciale vechi si buna lor credinta, *fara ca vreunul sa declare ca a hotarat impreuna cu mine sau cu*

ceilalti iculpati sa incaseze

pe nedrept fonduri europene sau sa ma sprijine pe mine in acest

sens, declaratii care nu sunt contrazise decat de sustinerile acuzatoriale, **si nu de contraprobe**. De altfel, nici la nivel de teorie, acuzatia constituirii unui grup infractional organizat(avand drept scop incasarea pe nedrept, prin frauda, de fonduri eurpene) numai din reprezentantii beneficiarului si a ofertantilor Maktub SRL Leasima SRL si intr-o participare mai restransa si a ofertantului Powertek Bulgaria LTD, fara aportul vreunui membru al Comisiei de evaluare, nu apare credibila intrucat lipseste chiar **veriga** ce ar fi trebuit sa aduca succesul garantat al acestuia. In absenta unei « colaborari » cu membrii comisiei de evaluare, nu exista garantia castigarii licitatiei de catre mebrii grupului si atunci care era rostul constituirii acestuia. Pentru ca intentia de fraudasa para credibila un asemenea mebru nu putea lipsi cu atata mai mult cu cat, toti erau salariatii Matero Ama SRL, fiind-mi subordonati astfel incat puteam apela la acestia. Ori desi au fost verificati si chestionati sub acest aspect nicun membru al comisiei de evaluare nu a declarat ca au fost implicati sau indemnati sa favorizeze vreun ofertant sau ca au fost intcmite caiete de sarcini « cu dedicatie » In plus licitatiile au fost desfasurate in proceduri trabnsparente, putand participa orice firma din tara sau strainatate, nicio firma nu a fost exclusa de la vreo licitatie, nimeni nu a formulat vreo contestatie, fiind astfel greu de crezut ca, *in spatele unor licitatii perfect valabile si legale* , cum s-au dovedit a fi cele din cauza de fata, **actiona in realitate un periculos grup infractional organizat !!!**

Prin urmare, rog instanta de control judiciar sa constate ca prima instanta nu a reusit sa demonstreze existenta acestei infractiuni, ca absolut toate actiunile mele, de publicitate, de solicitare a unor oferte din piata, de colaborare cu ofertantii care au castigat licitatiile s-au desfasurat in limita prerogativelor mele de administrator al beneficiarului si director de proiecte si persoana de contact cu autoritatea contractanta dar si de partener comercial vechi al fimelor Leasimat si Maktub SRL, si astfel sa dispuna achitarea mea si pentru acesta infractiune.

Motivul nr. 10

Gresita individualizare a pedepselor

In situatia in care nu veti dipsune desfintarea cauzei cu trimitere spre rejudecare la aceeasi instanta si nici achitarea mea pentru toate infractiunile, pentru motivele susaratae va solicit sa constatati ca instanta de fond a facut o aplicare gresita a criteriilor generale de individualizare judiciara a pedpselor prin aceea ca, nu a dat o eficienta maxima circumstantelor care imi erau favorabile ajungand astfel l o pedeapsa rezultanta exagerata, In concret, instanta a retinut doar la nivel declarative circumnțele care atenuaza rapsunderea mea penala, respective lipsa antecedentelor penale, comotamentul ireproabil in timp judecatii, faptul ca sunt integrat in societate, ca am un grad ridcat de educatie, varsta mea dar si situatia mea familiala, repsectiv faptul ca am doi copii minori in intretinere, faptul ca si sotia mea a fost condamnata in prezenta cauza astfel incat copiii nostril ar ramane singuri o perioada indelungata, ceea ce pentru ei in primul rand dar si penttu noi ca parinti ar constitui o imensa tragedie.

In mare, instanta a retinut aceste imprejurari dar mi-a aplicat pentru fiecare infractiune pedepse situate spre limita medie(desi cel putin doua din infractiuni sunt pedespitate inclusiv cu amenda) rezultand astfel in conditiile concursului de infractiuni din Codul penal, o pedeapsa rezultanta de 6 ani si 11 luni inchisoare.

Aceasta si datorita faptul ca instanta de fond s-a referit la un pretins prejudiciu total gresit sporind astfel in mod artificial pericolul concret al faptei.

Astfel, desi ma acuza ca activitatea mea infractionala de incasare pe nedrept a unor fonduri europene a vizat **diferenta** dintre pretul platit producatorilor pentru cele doua statii si pentru cele 5 autocamioane si pretul platit de Matero Ama ofertantilor Maktub SRL si Leasimat SRL, am fost condamnat prin raportare la intreaga valoare a contractelor de finantare, desi insasi instanta de fond afirma ca toate manoperele dolosive si elementele de frauda au fost menite sa ne procure respectiva diferenta, singura care urma sa fie incasata pe nedret din Bugetul UE. Ba mai mult, instanta de fonda m-a condamnat si prin raportare la valoarea TVA

afereant celor doua contracte de finantare, care a fost adaugata asa-zisului prejudiciu, desi aceasta nu a fost niciodata eligibila si nu a fost niciodata solicitata de Matero Ama SRL prin cereile sale de rambursare astfel incat nu aveam cum sa o incasez **pe nedrept!**

Pe de alta parte, instanta de fond m-a condamnat pe nedrept si **prin raportare la sume despre care nu a afirmat niciodata ca sunt afectate de fraudă** respectiv c/valoarea statiilor si a autocamioanelor platita producatorilor. In acest context s-a ajuns sa se afirme ca pretinsul prejudiciu pe care l-am urmarit si l-am si creat Bugetului UE este mult mai mare decat am urmarit si decat este in realitate. In acest sens, instanta de fond a retinut ca prejudiciu si m-a obligat in solidar cu ceilalti sa platesc suma cu care s-a constiuit parte civila in cauza Ministerul Fondurilor Europene fara a o analiza si fara a o raporta la acuuzatiile mele concrete pe care chiar instanta le-a stabilit. Din aceasta perspectiva pericolul concret al faptelor mele este mai redus, fapt ce putea constitui un argument pentru a aplica in favoarea mea pedepse situate spre limita minima sau amenda pentru cele pentru care legea prevede pedepse alternative, si chiar circumstanta atenuanta prev. de art. 75 ain. (2) lit.B Cod penal(« imprejurarile legate de fapta comisa, care diminueaza gravitatea infractiunii sau pericolozitatea infractorului »), ceea ce ar fi determinat stabilirea unei pedepse rezultante mult mai reduce.

In consecinta, pentru motivele invocate, va rog sa-mi admiteti apelul **si in principal** sa dispuneti constatarea nulitatii absolute a urmaririi penale, a rechizitoriului, a sentintei si in consecinta anulara tuturor condampnarilor civile si penale din prezenta cauza : **in subsidiar 1**:desfiintarea cauzei cu trimitere spre rejudecare la instanta de fond, **in subsidiar 2** : achitarea mea pentru toate infractiunile ; **subsidiar 3** : redindividualizarea judiciara a pedepsei, in sensul reducerii semnificative a acesteia !

Cu aleasa consideratie,

Pentru inculpatul **Matei Mihai**
Av. ales Stefana Anghel

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE APEL PLOIESTI

CURTEA DE APEL PLOIESTI

SECTIA PENALA

DOSAR PENAL NR. 8627/105/2015

TERMEN: 10.11.2021

**ONORATA CURTE DE APEL-DOMNULE PRESEDINTE,
DOMNILOR JUDECATORI,**

Subsemnatul, MATEI MIHAI, in calitate de inculpat, prin aparator ales av. STEFANA ANGHEL, avand in vedere *apelul* declarat de mine impotriva Sentintei penale nr. 280/30.10.2020, dar si cererea privind "MOTIVELE DE APEL ", in baza art. 412 alin.(4)Cod pr. penala, formulez alaturat urmatorul:

MOTIV SUPLIMENTAR DE APEL

1. Existenta unor *neclaritati si lacune* in rechizitoriul DNA-ST Ploiesti nr. 259/P/2014 ce aduc atingere dreptului meu de a-mi fi comunicate informatii detaliate despre acuzare, consacrat de **art. 6 alin. 3** din DIRECTIVA 2012/13/UE, privind "dreptul la informare" in cadrul procedurilor penale, si **art. 47** din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (in continuare, "Carta") si implicit a "dreptului meu la un proces echitabil" consacrat de art. 6 pct 3 din *Conventie*

Formularea acestui motiv de apel a fost determinata de pronuntarea de catre **CJUE a Hotararii sale din 21 octombrie 2021, Camera a 10-a, in Cauza-282/20**, privind *interpretarea celor doua texte de lege*, in cazul in care "legislatia nationala nu prevede cai procedurale pentru remedierea dupa *sedinta preliminara a neclaritatilor si a lacunelor* din continutul actului de sesizare", HOTARARE ce raspunde cererii de decizie preliminara **formulata** in temeiul art.267 TFUE de **Tribunalul Specializat din Bulgaria**, hotarare prin care CJUE a stabilit ca:

- 1) -cele doua texte de lege trebuie interpretate in sensul ca se opun unei legislatii nationale care nu prevede o cale procedurala ce permite sa se remedieze dupa sedinta preliminara intr-o cauza penala, *neclaritatile si lacunele* din continutul rechizitoriului care aduc atingere dreptului persoanei acuzate de a i se comunica informatii detaliate cu privire la acuzare.
- 2) -cele doua texte de lege trebuie interpretate in sensul ca **instanta este obligata** sa efectueze in masura posibilului o interpretare conforma a legislatiei sale nationale,

privind *modificarea acuzarii* care sa permita procurorului sa remedieze, *neclaritatile si lacunele* in cadrul sedintei de judecata si *numai in cazul in care considera ca o interpretare conforma in acest sens nu este posibila*, **instanta trebuie sa lase neaplicata dispozitia nationala** care interzice suspendarea procedurii judiciare si trimiterea cauzei la procuror pentru ca acesta sa intocmeasca un nou rechizitoriu.

Prin urmare, **concluzia CJUE este aceea ca**, din perspectiva art.6 alin.(3) din Directiva 2012/13/UE si art.47 din Carta, in cazul existentei unor *neclaritati si lacune* in continutul actului de sesizare, care afecteaza dreptul persoanei acuzate de a i se comunica informatii detaliate cu privire la acuzare, **daca legislatia nationala nu prevede cai procedurale de remediere** a acestora, dupa sedinta preliminara, *instanta este obligata* sa interpreteze legislatia nationala (daca este posibil) astfel incat **procurorul sa remedieze in cadrul sedintei de judecata** aceste neclaritati si lacune, **iar daca nu este posibila** o astfel de interpretare, *sa lase neaplicata* legislatia nationala care nu permite restituirea cauzei la procuror in vederea intocmirii unui nou rechizitoriu, **si sa dispuna o astfel de restituire.**

Analiza legislatiei nationale determina concluzia ca ne aflam exact in situatia identificata de CJUE in Hotararea mentionata, respectiv aceea ca, legislatia noastra nationala **NU PREVEDE** absolut niciun mijloc procedural care sa permita, dupa incheierea procedurii de Camera preliminara, remedierea *neclaritatilor si lacunelor* din actul de acuzare care afecteaza “dreptul acuzatului la o informare detaliata asupra acuzatiilor sale”, si, implicit, “dreptul la un proces echitabil” si a drepturilor in materie de aparare.

In aceasta situatie, raportat la Hotararea CJUE susmentionata, *prin prezentul motiv de apel suplimentar solicitam Onoratei Curti de Apel sa constate ca*, in ceea ce ma priveste, actul de acuzare contine *neclaritati si lacune* ce mi-au afectat si imi afecteaza in continuare grav “dreptul la informare detaliata in privinta acuzatiilor”, **nefiind remediate in Procedura de Camera preliminara**, impunandu-se adoptarea *unei solutii adecvate legislatiei noastre nationale* care sa conduca la inlaturarea acestora, fie prin modificarea acuzatiilor de catre procuror in cadrul sedintei de judecata, cu respectarea dreptului meu la aparare, fie prin restituirea cauzei la procuror pentru emiterea unui nou rechizitoriu, lasand neaplicate toate dispozitiile nationale care ar interzice acest lucru.

De altfel, si in alte cazuri, pentru respectarea “dreptului la un proces echitabil” al acuzatului, instantele au adoptat solutii neprevazute de legea nationala, in concret referindu-ne la desfiintarea in apel a unor sentinte cu trimiterea cauzei spre rejudecare in absenta vreunui din motivele expres determinate de art. 421 alin.(2) lit. b Cod pr. Penal, doar pentru a evita ca o persoana sa fie condamnata cu incalcarea drepturilor sale fundamentale.

Cat priveste **efectele juridice ale deciziilor preliminare pronuntate de CJUE**, instanta de contencios constitutional retine ca acestea “(...) sunt obligatorii *erga omnes* la nivelul tuturor statelor membre(...)” **(C.C.R. Decizia 1039/5 decembrie 2012).**

Revenind la situatia din cauza de fata precizam ca, *neclaritatile si lacunele* actului de sesizare ce imi afecteaza grav drepturile prevazute art. 6 alin.(3) din Directiva 2012/13/UE si art.47 din Carta, si care protejeaza in final "dreptul la un proces echitabil prev. de art. 6 din CEDO, au fost invocate de mine prin "Cererile si exceptiile" formulate in Procedura de Camera preliminara, *insa prin **Incheierea nr. 226/23.05.2016*** pronuntata de Judecatorul de Camera preliminara din cadrul Tribunalului Prahova **au fost respinse in totalitate**, solutie **mentinuta de Judecatorii de Camera preliminara din cadrul Curtii de Apel Ploiesti**, prin *Incheierea* din 28 iulie 2016 pronuntata in Dosarul penal 433/42/2016.

In concret, prin "*cererile si exceptiile*" respinse am sustinut ca, in ceea ce priveste *infractiunile in forma continuata (patru infractiuni din cinci!)*, lipsesc elemente importante, **acuzatiile fiind neclare si incomplete**, fiindu-mi incalcat "dreptul la o informare detaliata" cu privire la acestea, cu consecinta nesocotirii "dreptului meu la un proces echitabil", evocand in acest sens: lipsa numarului actelor materiale, data fiecarui act material, data ultimului act material (de care depindea stabilirea "datei comiterii faptei" in cazul infractiunilor in forma continuata), descrierea concreta a fiecarui act material (in absenta careia este imposibila verificarea indeplinirii de catre acestea a elementelor constitutive ale infractiunii in care sunt inglobate), perioada infractionala concreta (raportat la care sa poata fi stabilita legea mai favorabila aplicabila sau alte elemente) etc.

In timpul judecatii am invocat din nou *ambiguitatea* actului de acuzare in ceea ce priveste acuzatiile aduse, dand exemplu acuzatia principala (instigare la prezentarea de documente ori declaratii false, inexact sau incomplete, care are ca rezultat obtinerea pe nedrept de fonduri din Bugetul Uniunii Europene,) in cazul careia nu se precizase IN CONCRET care sunt documentele si declaratiile vizate, daca sunt vizate doar documente/declaratii *false* sau sunt vizate si documente/declaratii *inexacte sau incomplete*, cat timp in permanenta se folosea intreaga titulatura.

Astfel, in lipsa unor precizari in acest sens, am fost nevoit sa-mi indrept analiza si criticile (in incercarea de a-mi exercita totusi dreptul la aparare cu privire la aceasta fapta), asupra unor *declaratii* de calificare in procedura de achizitie a unora dintre ofertanti, singurele la care procurorul se refera in cuprinsul rechizitoriului fara a intelege insa in realitate daca acestea sunt documentele/declaratiile false/incomplete/inexacte vizate pentru aceasta infractiune, in lipsa oricarei analize a procurorului privind modul concret in care fiecare din aceste declaratii a determinat obtinerea *efectiva* unor fonduri din bugetul UE si daca da, despre ce sume este vorba in fiecare caz in parte.

Dorind sa clarific acest aspect am solicitat instantei de fond sa incuviinteze emiterea unei adrese catre DNA-ST Ploiesti (*Depun anexat motivului suplimentar de apel cererea respectiva in ANEXA*), prin care sa se clarifice aceasta acuzatie, invocand in mod expres incalcare art. 6 alin.(3) din Directiva 2012/13/UE, in final problema nefiind clarificata, procurorul sustinand verbal in sedinta faptul ca nu poate face alte precizari ramanand valabil continutul Rechizitoriului.(Incheiere din 09.11.2017 atasata prezentului).

Prin urmare, chiar si in absenta Hotararii CJUE C-282/20, am inteles sa solicit inlaturarea neclaritatilor si omisiunilor din rechizitoriu, chiar si dupa inceperea judecatii, **invocand direct DIRECTIVA 2012/13/UE**, solicitand practic modificarea de catre procuror a acuzatiei (prin completarea acesteia, astfel incat sa fiu in masura sa ma apar), insa instanta de fond nu a dat curs acestei solicitari si nu a dispus ca procurorul sa se conformeze. In acelasi timp, inclusiv prin declaratia data la fond la data de 22.09.2020 am invocate in fata completului de judecata ca nu cunosc care sunt "declaratiile false, inexacte sau incomplete" pe care isi intemeiaza DNA acuzatia precum si faptul ca am solicitat de mai multe ori ca organul de urmarire penala sa le indice astfel incat, pe de o parte, sa pot cunoaste in mod complet care sunt acuzatiile ce mi se aduc si, pe de alta parte, sa imi pot pregati apararea de o maniera efectiva (fila 5 a declaratiei ce o atasez prezentului). Chiar si asa, acest aspect a ramas in continuare nelamurit.

Arat ca nu poate fi imbratisat punctul de vedere al reprezentantului DNA care a mentionat ca nu poate face alte precizari, iar continutul Rechizitoriului trebuie sa ramana asa cum este, deoarece pe parcursul solutionarii cauzei la fond, unul dintre coinalpatici, Secu Ovidiu, a solicitat de asemenea lamurirea uneia dintre acuzatiile aduse, si anume sa indice filele din dosarul de urmarire penala unde se afla documentele despre care DNA sustine ca ar fi fost semnate in fals de catre acesta. Scopul acestei solicitari a fost tocmai acela de a-si pregati apararea si a solicita administrarea unor probe in deplina cunostinta de cauza. Aceasta solicitare a fost incuviintata de catre instanta, iar DNA a raspuns punctual, in scris, indicand cu precizie care sunt acele documente de a caror semnare in fals este acuzat acest inculpat. Asadar, nu numai ca precizarea/lamurirea acuzatiilor aduse prin rechizitoriu era posibila, dar a si fost admisa pentru unul dintre ceilalti inculpati. (Atasez prezentului incheierile instantei de fond din 10.10.2018, 16.01.2019, 06.02.2019, 22.02.2019)

Solutionarea cauzei **fara inlaturarea neclaritatilor si lacunelor** din rechizitoriu **nu a ramas fara urmari**. Astfel, in ceea ce priveste infractiunile de "*instigare la fals in declaratii*" prev. de art. 47 rap. la art. 326 Cod penal cu aplic. art. 35 alin.(1) Cod penal (autori Vladila Catalin, Avram Anghel si Secu Ovidiu) si "*instigare la fals in inscrieri sub semnatura privata*" prev. de art. 47 rap. la art. 322 Cod penal cu aplic. art. 35 alin.(1) Cod penal (autor inc. Secu Ovidiu), faptul ca urmare lacunelor rechizitoriului, judecatorul fondului nu a stabilit pentru niciuna din cele doua fapte *data comiterii instigarii propriu-zise si nici data comiterii falsului vizat*, care puteau sa coincida cu diferitele etape ale procedurilor (momentul depunerii ofertelor, momentul semnarii sau depunerii declaratiilor, momentul primirii fondurilor de catre Matero Ama SRL etc.) **face imposibila determinarea termenului de prescriptie normala, dar si cel de prescriptiei speciala** al celor doua fapte, ceea ce imi afecteaza in mod grav situatia penala nefiind in masura sa sustin in fata judecatorului o aparare efectiva cu privire la acest aspect.

Prin urmare, inlaturarea *neclaritatilor si lacunelor* din rechizitoriu este absolut necesara, fiind evident ca, acestea mi-au afectat dreptul la o informare detaliata cu privire la acuzatiile aduse, punandu-ma in imposibilitatea de a-mi exercita o aparare efectiva.

Apreciem insa ca acest lucru **nu se poate face direct in apel**, intrucat, desi aceasta cale de atac are efect devolutiv mi-ar fi afectat "dreptul la un recurs efectiv" consacrat de art.2 din Protocolul 7 la Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

Astfel, inlaturarea *neclaritatilor si lacunelor din rechizitoriu* ar insemna in primul rand stabilirea datei comiterii faptelor, dar si a continutului constitutiv concret in cazul tuturor infractiunilor in forma continuata, ceea ce ar insemna administrarea de noi probe in aparare, astfel incat, daca s-ar intampla in timpul sedintei de judecata, direct in apel, modificarea acuzatiilor mi-ar afecta in mod evident "dreptul la un recurs efectiv".

Pe de alta parte, insasi alegerea uneia din cele doua solutii sugerate de judecatorii CJUE in Decizia C-282/20 pentru prima data de instanta de apel ar produce aceeasi consecinta, astfel incat nici macar acest aspect nu ar putea fi stabilit pentru prima de instanta de control judiciar.

In acest sens, consideram ca obligatia impusa judecatorului prin Hotararea CJUE C-282/20 de a inlatura *lacunele si neclaritatile* din rechizitoriu ulterior camerei preliminare printr-unul din cele doua moduri, poate fi adusa la indeplinire pentru prima data numai in faza judecatii in fond si nu direct in apel, tocmai pentru a se asigura respectarea deplina a dreptului la un proces echitabil, situatie in care, va rog sa admiteti apelul meu si **sa dispuneti desfiintarea cauzei cu trimitere spre rejudecare la instanta de fond, DIRECT in baza art. 6 din CEDO.**

Depunem in ANEXA deciziile si documentele la care am facut referire in prezentul motiv de apel suplimentar.

Cu aleasa consideratie,

Pentru inculpatul Matei Mihai,

Av. ales Stefana Anghel

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE APPEL PLOIESTI